

12

A

ME

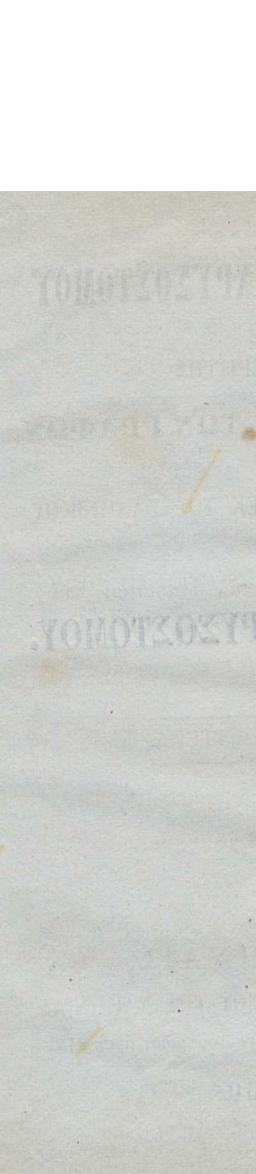
K

12ANNOY TO

ΙΩΑΝΝΟΥ Τ

ΑΝΑΓΝΩΣΗ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕ

Κατὰ τὴν ἔκ

1

ΕΚΔ

ΑΘ

ΕΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὁδὸς Κυρίστου

Ἄριθ. Πρωτ. 191

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ

Πρὸς τοὺς Δ
τὰς Δημ

Ὅτι οὐδὲν οὕτω
ἤθῶν καὶ ἐπίγνωσιν
που πρὸς τὸν Θε
ἀνάγνωσις τῶν Θείων
διὰ πολλῶν ὁ θεῖος
ἱερῶν αὐτοῦ συγγραμ

Τὰ χωρία ταῦτα τ
συλλεγέμενα, μετεφράσ
καὶ ἐκδοθέντα διανέμ
τῶν ἀναγινωσκόντων.
ἥποίας ἱκανὰ ἀντίτυπο

ξ.

Κυρίου Νομάρχας, ἡ
τῆς πληθύος τῶν μαθη-
ταῖα, τὴν ἀνάγνωσιν
διὰ τὸ εὐληπτον τοῦ
τῆς ἐννοίας, δὲν ἀμφι-
τὴν πράξιν τῆ θεωρίας.
τὴν παραγγελίαν τοῦ
εἰς τοὺς παρ' ὑμῖν φη-
ἀνάγνωσιν τῶν Ἱερῶν
διδασκόμενοι αὐτοὶ, νῆ
οἶκον εἰς ἐπήκοον τῶν
ματα, πολλαπλασιαζο-
ῶφελείας καὶ πληροῦμα
λόγων σου φωτιεῖ καὶ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 19

Γεω

μένε ἐν οἷς ἔμαθες
 τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι
 ματα οἶδας, τὰ δυν
 ρίαν.» Καὶ πάλιν,
 καὶ ὠφέλιμος πρὸς
 πρὸς ἐπανόρθωσιν, π
 σύνη, ἵνα ἄρτιος ἦ
 κουε δὲ καὶ τί προσβ
 ραγγελίας περὶ τῆς
 “ Δεῖ γὰρ, λέγει, εἶ
 μενον τοῦ κατὰ τὴν
 δυνατὸς ἦ καὶ τοὺς ἀ
 λοιπὸν θέλει τις δύν
 λέγουσι, γὰ ἐλέγχῃ
 λέγοντας; καὶ ἵτις ἦ
 τὴν ἀνάγνωσιν καὶ εἶ
 ἐναγκαλιζώμεθα τὴν
 ταῦτα καὶ προφάσεις
 καὶ ὀκνηρίας.

Ἄλλ' ἐνδεχόμενον
 ζονται εἰς τοὺς ἱερεῖ

τοὺς ἱερεῖς ἀποβλέπει
 νὰ πράττωσι καὶ οὐ
 πάλιν εἰς ἄλλην του
 λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐν
 πάσῃ σοφίᾳ. » Καί
 τότε ἐν χάριτι, ἅλατ
 ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι
 λογίαν ἑτοίμους εἶναι
 τοὺς Θεσσαλονικεῖς
 μεῖτε εἰς τὸν ἕνα, καὶ
 (— Περὶ ἱερωσύνης

Η ψυχὴ τοῦ μὴ ἀναγι
 γῆν χέρσον — τῶν Γρ
 χικὸν κάλλος.

Ταῦτα δὲ ἐνθυμεῖσθαι
 σης ἀκριβείας, καὶ συ
 τὴν ὀρθότητα τῶν ὁ
 πρότερον σᾶς παρεκ
 καὶ ὁὐκ θέλω παύσθαι

δὲ καὶ σύμφωνον με
τίποτε δὲν προξενεῖ οἱ
τάς Γραφάς) διατριβ
μηδένα ἔχουσα τὸν
καὶ τριβόλης, ἢ δὲ δευ
κὰς, θάλλει, καὶ ἀνθισ
πὸν, οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ
τῶν θείων λογίων πό
βρῦει πολὺ ἀπὸ τὸν κα
οὔσα ἐν ἑηρασίᾳ καὶ
τὴν τοιαύτην πότισιν,
καὶ γεννᾷ ἀκάνθας πα
τίας ἀποτελέσματα. Ὁ
κοντες, καὶ ὄφεις, κα
γαμῖς τοῦ διαβόλου. Κ
μενα, ἐλθέ, ἄς παραβο
βοήθημα τοῦτο με ἡμῶ
τὸ μεταξὺ διάστημα.
σωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ὅ
λαύωμεν διδασκαλίαν ἰ
καιρὸν στερώμεθα τὴν

Μὴ ἀπορρίψωμε
Διότι ἡ ἐνταῦθα δια
τῶν ἀγαθῶν. Ἐντεῦ
θέλει φανῆ εἰς τὴν
γυνή εἰς τὸν ἄνδρα πο
δὲν καθιστᾶ ἐρασμίαν
ἀλλὰ τῆς ψυχῆς ἢ ο
ὑποβαφαὶ βλεφάρων,
πολυτελῆ, ἀλλὰ σωφ
θεοφοβία σταθερά. Ἰ
εἶναι δυνατὸν γὰρ ἐξ
τὸν θαυμαστὸν καὶ θ
ἀπόστολοι, οἱ προφῆτ
πίζουσιν, ἀποξέουσι τ
φέρουσι τῆς νεότητο
πᾶσαν κηλίδα, πᾶσαν
ἀπὸ τὴν ἡμετέραν ψυ
λος ἃς σπουδάζωμεν
ἐγκατοικίσωμεν ἐντὸς
τοῦ σώματος καὶ νόσ
διαφθείρει, καὶ γῆρας

πελθῶν ἀφανίζει ὅλην
οὔτε χρόνος, οὔτε νόσος,
οὔτε ἄλλο οὐδὲ
βλάβη, ἀλλὰ μένει
μὲν σώματος ἢ ὥρ
τοὺς βλέποντας εἰς αὐτὸν
κάλλος ἐλκύει αὐτὸν
αὐτῆς ἔρωτα· καθὼς
τὴν Ἐκκλησίαν λαλᾷ
Ἰῶε, καὶ κλῖνον τὸ
λαοῦ σου, καὶ τοῦ οὐ
πιθουμήσει ὁ βασιλεὺς

Ὅθεν ἀγαπητοὶ,
θεοῦ, ἅς ἐξασκῶμεν
λοσ, ἀποσπογγίζοντες
φῶν τὴν ἀνάγνωσιν,
ἐλεημοσύνας, μὲ τὴν
ὥστε ὁ βασιλεὺς, ἐρ
εὐμορφίαν, γὰ καταξιο
οὐρανῶν· τὴν ὁποίαν
διὰ τῆς χάριτος καὶ

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 (— Εἰς τὸν Παραλι
 ιβ'. Τομ. Α'. σελ. 5

Οἱ Κοσμικοὶ ἔχουσι π
 σεως τῶν Γραφῶν

Εἰς τοῦτο πάντο
 θέλω παύσει παρακ
 προσέχητε εἰς τὰ
 οἰκίαν ἐπιστρέφοντες
 τῶν θείων Γραφῶν
 εἰς τοὺς ὅσοι κατ'
 ἐμοῦ δὲν ἔλειψα πα
 μή μοι λέγη μηδεὶς
 κατακρίσεως ἄξια γ
 εἶμαι προσηλωμένος
 μαι, τέχνην μετέρχ
 τρέφω, οἰκογενειάρχ

εἶμαι· δὲν εἶναι ἐμὸς
 Γραφάς, ἀλλ' ἐκείνων
 τὸν κόσμον, καὶ ἐπίσης
 καὶ ζῶσι διὰ παντός
 ἄνθρωπε; ἴδὲν εἶναι
 τὰς Γραφάς, ἐπειδὴ τὴν
 τῆς τῆς; Διὰ τοῦτο μάλλον
 πλέον παρὰ ἐκείνων.
 τόσον τὴν ἀπὸ τὰς θείων
 οἱ στρεφόμενοι ἐν μέλει
 πειδὴ οἱ μὲν μοναχοὶ
 ἀγορὰν καὶ ἀπὸ τοῦ
 καὶ πῆξαντες τὰς καὶ
 ἔχοντες συγκοινωνίαν
 πάσης ἀσφαλείας φιλοφρονήσαντες
 ἐκείνην γαλήνην, ὡς
 ἀπολαύουσι πολλὴν τὴν
 σαλεύοντες ὡς ἐν τῷ μὲν
 καίως ἔχοντες μυρίων
 ἀζόμεθα πάντοτε συνεκείνων
 τὰς Γραφάς παρακίνηται

Ἐκεῖνοι κἀθῆνται
 το οὐδὲ λαμβάνουσιν
 στέξεις ἀδιαλείπτως τ
 λαμβάνεις τὰς πληγὰς
 ἰατρικῶν ἔχεις χρεία
 ροξύνει, καὶ ὁ υἱὸς
 κινεῖ εἰς ὄργην, καὶ
 ὁ φίλος σὲ φθονεῖ, καὶ
 ὁ συστρατιώτης σὲ ἰ
 δικαστῆς σὲ ἀπειλεῖ,
 χαμὸς τῶν οἰκιακῶν
 εὐημερία σὲ φουσκόνε
 λει. Καὶ πανταχόθεν
 ὄργῃς ἀφορμαὶ καὶ
 πολλαὶ ἀθυμίας καὶ λί
 ἀπονοίας, καὶ μυρία φ
 Διὰ τοῦτο χρειαζόμεθα
 Γραφῶν πανοπλίαν. (α
 κλησιαστής), «ὅτι ἐν
 καὶ ἐπὶ ἐπάλλεσων πό
 θεινότεραι ἐξανίσταντα

κατὰ τῶν διατριβόντων
διότι καὶ ὄψις ὠραία
σβάλλει διὰ τῶν ὀφθαλμῶν
τῆς ἀκοῆς εἰσελθόντων
ἡμῶν· καὶ πολλάκις δὲ
χαλαρόνει τὸ εὐτογον
ταῦτα;· διότι ἐκεῖνο
εὐτελέστατον πάντων
ἢ μυρωδία πεσοῦσα
ἐνῶ διέρχονται, μᾶς
τίζει ἀπὸ ἀπλοῦν συ

Καὶ ἀπὸ τοιαῦτα
ἡμῶν· ὥστε ἔχομεν
κων ἵνα καὶ τὰς γε
μεν, καὶ ὄσας δὲν
ὁὲ γὰ γείνωσι, προλ
γοντες τοῦ διαδόλου
αὐτὰ διὰ τῆς συνεχοῦ
Διότι ἀδύνατον, ἀδύν
ἀπολαύη συνεχῶς τ
ἀλλ' εὐχάριστον ἦθε

θάνοντες παντοτεινῶν
 λομεν οὐνηθῆ γὰ σω
 γονώμεθα μὲν κατὰ
 ωμεν ὁὐ οὐεμίαν ἰατρ
 (— Εἰς τὸν Λάζαρον,

Χρεία γὰ ἀποκτῶ

Ἐ Δὲν βλέπεις τοὺς
 τοὺς ἀργυροκόπους,
 μετερχομένους, ὅτι ἔχ
 ἐργαλεῖα ἐντελῆ, ὅτι,
 ζῆ, καὶ πενία εἰάν τοῦ
 μῶσι γὰ ὑποφέρωσι
 κἀνὲν ἀπὸ τῆς τέχνης
 φῶσι; Πολλοὶ, τῆ ἀλγ
 γὰ δανεισθῶσι μᾶλλον
 οἰκογένειαν καὶ τὰ π
 κᾶν τὸ μικρότατον τῶν
 δικαίῳ τῷ λόγῳ· ἐπ
 πωληθῶσιν ἐκείνα, ὅλ

ἐμπειρία ἀποβαίνει
 τῆς εὐπορίας των ἀ
 ἐκεῖνα μένωσι, οὐκ
 τέχνην νὰ πληρώσω
 ἀλλ' ἂν ἔφθασαν νὰ
 ἀδύνατον πλέον θέλει
 ἴσωσι παρηγορίαν
 πείνης.

Οὕτω πρέπει καὶ
 καθὼς εἰς ἐκείνους
 ἡ σφύρα καὶ ὁ ἄκμα
 εἰς ἡμᾶς ἐργαλεῖα τῆς
 καὶ προφητικὰ βιβλία
 στος καὶ ὠφέλιμος.
 νων μαρφόνουσιν ἐκεῖ
 σκεύη· οὕτω καὶ ἡμεῖς
 ομεν τὴν ἡμετέραν
 οὔσαν τὴν διορθόνομα
 ἀνακαινίζομεν. Καὶ ἐ
 τέχνην αὐτῶν μέχρι
 ὅλην τῶν σκευῶν ὁὐκ

οὔτε τὸν ἄργυρον γὰρ
 τύπους αὐτῶν μεταμ
 οὔτως, ἀλλ' ἔχεις τι π
 καὶ ἐύλιγον σκεῦος ἀ
 γὰρ τὸ κάμης χρυσ
 Παῦλος, οὔτω λέγων
 ἔστι μόνον σκεύη χρυ
 καὶ ὀστράκινα. Ἐάν
 τούτων, ἔσται σκεῦος
 εὔχρηστον τῷ Δεσπ
 ἡτοιμασμένον. »

Μὴ ἀμελῶμεν λοι
 θλίων, διὰ γὰρ μὴ π
 μηδὲ χρυσίον γὰρ θά
 βιβλία ἅς θησαυρίζω
 Διότι τὸ μὲν χρυσίον
 ἐπιβουλεύει τοὺς κτ
 καὶ μόνον ἀποκείμεν
 χοντας πολλήν τὴν ο
 εὔρίσκονται ὅπλα βα
 ὁ μεταχειριζόμενος ο

σφάλειαν εἰς τοὺς ἔσω
μήτε τοιχωρύχου, μήτε
τολμῶντος γὰ ἐπιβῆ, ε
ῦπου εἶναι βιβλία πνε
θολικῆ διώκεται ἐκεῖθε
κρυῦντας πολλῆ εἰς τῆ
αὐτῆ μόνη τῶν βιβλί
ροτέρους πρὸς τὴν
τολμήσωσιν εἰς τίποτ
νωμεν ἑαυτοὺς, ἐπιστ
βλέποντες τὰ βιβλία,
τὸ συνειδὸς ἡμῶν, κα
μὴ μεταπέσωμεν εἰς
μεν ἐν ἀγιωσύνη πλε
τὴν ὠφέλειαν. Διότι
γέλιον, καὶ εὐθὺς μετα
καὶ ἀπομακρύνεται ἀ
ῶσεως αὐτῆς μόνης. Ἦ
ἀκριβῆς, ὡς εὕρισκο
ἄδυστα, οὕτω καθαρ
Θεοῦ ὁμιλοῦντος εἰς

των ἐκείνων. (— Εἰς
 Τόμος Α΄. σελ. 738)

Ἡ ἁγία Βίβλος συνεγράφη
 ἕκαστος δι' ἑαυτὸν — ὁ
 αὐτὴν προθύμως — ἢ

Ἄλλὰ λέγουσίν τινα
 καταλαμβάνωμεν τὰ
 γόμενα ἐὰν ὁὖν κατα
 λὺς εἶναι ὁ προξενούμενος
 τὴν ἀνάγνωσιν· καὶ ὁμοίως
 ἅλα ἐπίσης. Ἐπειδὴ ἡ
 χάρις τοῦ Πνεύματος
 ταῦτα τελῶναι, καὶ οἱ
 ποιμένες, καὶ αἰγοβοσκῶν
 ματοὶ, διὰ τὸ μὴ ἔχοντες
 καταφύγην εἰς τὴν πύλιν
 ἵνα τὰ λεγόμενα εἰς τὴν
 καὶ ὁ χειροτέχνης, καὶ ὁ
 γυνή, καὶ ὁ πάντων

κερδάνη καὶ γὰρ ὡς
Διότι ὅλα ταῦτα σ
θέντες τῆς χάριτος
κενοδοξίαν, καθὼς
σωτηρίαν τῶν ἀκου
ρικοί φιλόσοφοι, κα
ζητοῦντες τὸ κοινόν
πὸν ἔχοντες πῶς αὐ
καί τι χρήσιμον, κα
ζόφον τινά, τὴν συν
στολοι καὶ οἱ Προφ
διότι τὰ ἰδιόκᾶτων κ
φανερὰ, ὡς ὄντες
σκαλοι, διὰ γὰρ οὕνεκ
γὰρ μαθητὴν ἐκ τῆς
μενα. Καὶ τοῦτο π
λεγεν, «Ἔσονται π
μὴ εἶπη ἕκαστος τῶ
Κύριον, ὅτι πάντες
μεγάλου αὐτῶν.» Κ
ἀδελφοί, ἦλθον πρ

λόγου, τῆ σοφίας, καὶ
 τοῦ Θεοῦ. » Καὶ πο
 κήρυγμα μου, οὐκ ἐ
 φίας λόγοις, ἀλλ' ἐν
 νάμεως. » Καὶ πάλιν
 τοῦ αἰῶνος τούτου,
 ὡνος τούτου τῶν κα

Καὶ εἰς ποῖον δὲν ἐ
 ἀγγελίων; Ἰ Τίς ἀκού
 μακάριοι οἱ ἐλεήμονες
 καρδία, » καὶ ὅσα το
 σκαλον, διὰ γὰ ἐννοσ
 τὰ σημεῖα δὲ, καὶ τ
 ἰὸ ἐν εἶναι καὶ εἰς τ
 καὶ φανερά; Ἐφορμα
 καὶ τῆς ὀκνηρίας πα
 τὰ διαλαμβανόμενα;
 τὰ νοήσης ποτέ, ἐνά
 θέλεις; Λάβε ἀνά χ
 τὴν ἱστορίαν ὅλην· κα
 κολογνώριστα, τὰ ἄ

πολλάκις. Ἐὰν δὲ ἡ
σεως δὲν δυνηθῆς ἡ
γε πρὸς τὸν σοφώτε
σκαλον, ἀνάφερε ε
γων, δεῖξον πολλήν
ἰδῶν ὁ Θεὸς ὅτι ἔχει
θέλει παραβλέψει τὴν
σου· ἀλλὰ καὶ ὁ ἄνθρω
ζητούμενον, αὐτὸς θέ
Ἐνθουμήθητι τὸν εὐ
Αἰθιόπων, ἔστις, ἄνθρω
μυρίας φροντίδας σ
ἀπὸ πράγματα πολλὰ
ἐγίνωσκεν ὅσα ἀνεγίν
θήμενος ἐπὶ τῆς ἀμά
τόσην σπουδῆν, ἐννό
θεν ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ἐ
δὲν ὑπέφερε νὰ με
μᾶλλον ὅτε ἐκάθητο
γνωρίζων ἐκ τῶν ὅσο
τὴν ἀνάγνωσιν, πολὺ

πληροφορηθῆς δὲ ὅτι
 γωσκεν, ἄκουσον τί λέ
 « Ἄρά γε γινώσκεις ἀ
 ἀκούσας ταῦτα, δὲν ἦρ
 ὠμολόγησε τὴν ἄγνοι
 ἂν δυναίμην, ἐὰν μὴ
 λοιπὸν, καὶ πρὶν ἔτι ἔγ
 τοτρόπως, διὰ τοῦτο
 γωγόν. Ὁ Θεὸς εἶδε τὴ
 τὴν σπουδὴν τε, καὶ ἔπ
 εὐθύς. Τώρα δὲ δὲν πο
 παρευρίσκειται ὅμως τὸ
 τὸν Φίλιππον.

« Ἄς μὴ καταφρονῶ
 πητοί. Ταῦτα πάντα εἰ
 νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς ο
 τήντησε. » Μεγάλη ἀσφα
 εἶναι τῶν Γραφῶν ἡ
 καὶ βάραθρον βαθὺ τῶν
 προδοσία σωτηρίας τὸ
 τοὺς θείους νόμους. Τ

τοῦτο καὶ βίον διεφθ
 με τὰ ἄνω κάτω. Δ
 γὰ ἀναχωρήσῃ τις
 ἐπιστάσις εἰς συνεχῆ
 παραβολή (ἢ παραβ
 ὠφέλησε, πῶς κατέ
 μας! Διότι πολλοί, ε
 λαθόντες διαρκῆ τὴν
 ἂν ἦναι δὲ καὶ τινες,
 καρπὸν, ἀλλ' ὅμως τ
 νην, καθ' ἣν ἤκουσαν
 τεροι. Δὲν εἶναι δὲ
 μίαν γὰ διαγάγη τις κ
 τίας του, καὶ γὰ ἀναδύ
 φίαν, καὶ γὰ κάμη τῆ
 γὰ ἀναπνεύση ἀπὸ τ
 δὲ πράττωμεν τοῦτο κ
 διαλείπωμεν, ἢ συνέ
 ἐνεργήσῃ εἰς ἡμᾶς μ
 (— Εἰς τὸν Λάζ. Λόγ. γ

Ἡ Γραφή εἶναι

Καθὼς ὁ γεωργὸς, ὅλην, δὲν ἀποχωρεῖ, εἰς τὴν γῆν (οὕτω καὶ ἐγὼ) τῶρα ἀποκρυμμένα εἰς τὰ ἔσχατα ἅς ἀποτρυγήσωμεν πάλιν ἐκ τῆς γῆς τα, μεταχειριζόμενοι. Διότι ἢ μὲν ἄμπελος γυμνή ἀπὸ τὸν καρπὸν, ἢ δὲ ἄμπελος ἢ πνευματικὴ εἶναι οὕτως· ἀλλὰ καὶ φαινόμενον, τὸ πλείονος. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην (καρπολογίας) πολλοὶ καὶ μεθ' ἡμᾶς ἴσως θέλουσιν εἶπε οὐδεὶς θέλει δυνηθῆναι νῆναι. Διότι τῆς περιουσίας τῆς ἐξουσίας ἔσσαν βαθύτερα σκάψησιν ἀναδρῦει τὰ θεῖα νοήματα ποτὲ δὲν ἐκλείπει. (— Λάζαρον, Λόγος δ'. Τὸ

Αἱ Γραφαὶ εἶναι καὶ

ἀξιοπ

Διὰ τὴν καταλάβησιν τῶν
 φητῶν ἢ διδασκαλίαν ἐπι-
 ραστάσεως τῶν ἐκ νεφελῶν
 ρησον τοῦτο· ὅτι πᾶς
 ὅσα δὲ αἱ Γραφαὶ λέγουσι
 ἐλάλησεν· ὥστε καὶ γενέσθαι
 γελος ἐξ οὐρανοῦ ἂν καὶ
 εἰς σᾶς ὄλων ἀξιοπιστῶν
 ὁ Δεσπότης, καὶ τῶν
 Κύριος, αὐτὸς ἐκείνας
 Πλούσιον καὶ τὸν Λόγον
 Α'. σελ. 755.)

Οὐδὲ τὰ ἀπλούστατα

εἶναι ἀσφαλές

Ἐπειδὴ λοιπὸν εἴπαμεν
 ὅτι τί θέλετε γὰρ ἐκείνην
 καὶ γὰρ εἵπωμεν πρὸς

ὅτι, καθὼς ἐν λιθαῶν
τῆς ἀναγνώσεως τοῦ
ῤουωνιάν, πολλὰ εἶ-
τὰ κρίνα· ἀλλὰ καὶ
ποικίλον καὶ πλου-
νον πανταχοῦ, καὶ
δὲ, ὄχι λιθάδιον μό-
τῶν θείων Γραφῶν
ταῦτα δὲν ἔχουσιν
καὶ καρπὸν δυνάμεν
ἐκ τῶν εἰρημένων
εἰς μέσον; ἰθέλετε
κεῖνο, τὸ ὁποῖον οἱ
καὶ εἰς τοὺς τυχόν-
τοῦτο φαίνεται ἀρε-
καὶ εἰς ἐσᾶς θέλει
λώτερον τῶν ἄλλων
« Οἶνον ὀλίγον χρῶ-
πυκνάς σου ἀσθενεῖ-
νήσωμεν τὸν λόγον
Κάμνομεν δὲ τοῦτ

προθυμούμενοι νὰ ὀφείνῃται διότι τὰ ἄλλα
 ἀλλ' ἔσα ἐμπνεύση τῶν
 διὰ νὰ διεγείρωμεν τὰ
 αὐτῶν, καὶ νὰ καταπ
 τῶν Γραφῶν ὁ θησαυρ
 λές οὔτε ἀκίνδυνον νὰ
 ἐὰν τὴν ψιλὴν καὶ ἐ
 τὴν φαινομένην εἰς τ
 τίποτε ἀναγκαῖον, εἰ
 πολλοῦ πλούτου, καὶ
 ἀνωτάτω, πολὺ μᾶλλον
 αὐτῶν δεικνύουσι τὴν
 γεμίσει ἀπὸ μυρίους ὑ

Ἔθεν ἄς μὴ παρα
 ἐκεῖνα τῶν Γραφῶν, τ
 διότι τῆς ἀπὸ τοῦ Πνε
 ταῦτα. Τοῦ Πνεύματος
 μικρὰ καὶ εὐτελής, ἀ
 καὶ ἀξία τῆς μεγαλοδω
 Ἄς μὴ ἀκούσωμεν λο

οί λαγαρίζοντες τὴν
ψωσιν εἰς τὸ χων
μάζας τοῦ χρυσοῦ
μάτια συλλέγουσι μ
λοιπὸν καὶ ἡμεῖς λ
αὐτὸ ἐκ τῶν μετα
λαγαρίζομεν, ὄχι ῥ
ἀλλὰ βάλλοντές το
ὄχι ἀνακαίοντες φ
τοῦ Πνεύματος, —
κομμάτια μετὰ ἀκρ
ῆναι βραχὺ, πολλή
θῶς καὶ οἱ μαργα
διὰ τὸν ὄγκον τοῦ
κάλλος των, οὕτω
γνωσις. Διότι ἡ μέ
γίαν ἀναπτύσσεισα π
ζαλίζουσα τῶν ἀκρο
πέμπει, τέλος, μέ
κερδήσῃσι τίποτε μ
Πνεύματος χάρις δέ

ἐναντίον, διὰ μικρῶν
εἰς πάντα τοὺς πρόσ
γὰ λάβη τις ἐδῶθεν
δίου ἐπὶ ὅλης τοῦ τῆ
Θμιλ. α. Τομ. Β. σ

ὅτι — καὶ κλισίον γὰρ

ἐν αὐτῷ ἔστιν ὅτι

Διατί αἱ Γραφαὶ

Ἐξητοῦμεν λοιπὸν

ἐδόθησαν αἱ Γραφαὶ

βιβλίον τοῦτο δὲν ἐδό

τοῦ Νῶε καὶ τοῦ Ἄ

σέως. Καὶ ἀκούω πολ

σιμον, ἔπρεπε γὰρ δὸ

ἄχρηστον, οὐδὲ μετὰ

Ἄλλὰ σαθρὸς εἶναι

ὅ,τι μετὰ ταῦτα μέλ

εἶναι ἀνάγκη ἐξάπαντο

ὅ,τι καταργᾶς ἐδόθη,

μένη καὶ μετὰ ταῦτα.

χρήσιμον, πλὴν δὲν δ

μᾶς δίδεται μόνον ἡ
 τροφή χρήσιμος, ἡ
 αὐτὴν καταρχὰς, ἡ
 παιδικὴν ἡλικίαν. Π
 ἀλλὰ δὲν φαίνεται ὅ
 δειος, ἀλλὰ καὶ οὕτο
 τις ἰαί Γραφαὶ δὲν
 βεβαίως καὶ ἀναγκα
 δὲν ἐδόθησαν εἰς τ
 ἤθελε νὰ διδάξῃ τῶ
 διὰ γραμμάτων, ἀ
 θέλει νὰ εἴπῃ διὰ τ
 αὐτῆς. (— Πρὸς Ἄ
 σελ. 98—99).

Ἐὰν βλεῖται τὰ Παραγγέλματα
 νὰ γράφῃ

ἰ Δὲν βλέπεις π
 παιδίᾳ κρεμῶσιν ἀτ
 διὰ μεγάλην φύλαξ
 ταχοῦ ὅπου καὶ ἂν

τὴν διάνοιάν σου τὸ
 λίου καὶ τοὺς νόμους
 εἶθ'. Τομ. Β'. σελ. 1

Ἡ Γραφή παρ

Βλέπομεν ὅτι ὅ
 στάτη, καὶ πολλή τ
 ὅτι οὔτε τῶν δένδρ
 κατὰ τὴν μεσημβρίαν
 ὡς στέγη, δὲν ἀναπ
 ρέχουσι τὴν σκιάν τό
 οὐδὲ τὰ ἀποκοιμίζου
 θείων Γραφῶν ἀνά
 τὰς ὀδυνωμένας καὶ
 ψυχὰς, τὸ μὲν σφο
 ἐξαλείφουσα, καὶ παρ
 τέραν καὶ τερπνοτέρ
 εἰς τὰς τῶν χρημάτων
 τοὺς χαμοὺς, καὶ εἰ
 εἰς τῶν ἁμαρτιῶν τὰ
 πολλὴν τὴν παρηγορ
 Εὐχῆς, Ὅμιλ. δ'. Τ

Ἡ ἐκ τῶν Γρα

Διὰ γὰρ μὴ ὑποπί
 ὑποῖα φαίνονται ὅτι
 χωμεν μετ' ἀκριβείας
 διότι ἐντεῦθεν θέλο
 ὑπομονῆς· ὅχι μόνο
 κοινωνίαν τῶν ὅσοι
 μαρθάνοντες τὸν τρόπον
 ἀπὸ τὰ ἐπερχόμενα ε
 μεν ἄνεσιν, γὰρ μένω
 στασιν, καὶ μήτε εἰς ῥ
 εἰς ἀφροσύνην γὰρ ὑψ
 λεταιί τις, καὶ γὰρ τ
 πολλὴν εὐλάβειαν, ὅ
 τελῶς θαυμαστόν. Ὅ
 τῶν πειρασμῶν, καὶ
 λιθίνην ἔχοντας καρδ
 εὐλαβοῦς δὲ ψυχῆς,
 Θεὸν πρὸ ὀφθαλμῶν,
 θεωθῆ ἀπὸ τοὺς πε
 εἰς λίθην. (— Περὶ
 δ'. Τομ. Β'. σελ. 30

Ἡ Δύναμις τοῦ ἀκ

Διότι ὁ ἐρχόμενος
ζήλου, λαμβάνει μυρία
καὶ μύρια δεινὰ ἂν
θέλει ὑποφέρει εὐκό
Γραφὰς ἱκανὴν ἀφορμ

Καὶ καθὼς ὁ ἰστάμε
καταγελά τὰ κύματα
εἰς τὴν σύναξιν, καὶ π
στήσας ἑαυτὸν ἐπὶ τῆ
μάτων ὡς ἐπὶ πέτρας
θέλει κυριευθῆ, κατα
τῶν βιωτικῶν πραγμ
μιασικῇ Ὁμ. εἰς Ἀγ.

Τῶν Εὐαγγ

Πάσης μὲν θεοπνε
φέρει τοὺς προσέχοντ
θείας· ἀλλὰ τῶν Εὐσα
εἶναι ὑπεροχὴ διδαγμ

ἐν αὐτοῖς διαλαβαν
 Βασιλέως θεσπίσματος
 μὲ φουδερὰν κόλασιν
 τὰ ὑπ' αὐτοῦ εἰρημέ-
 τούς νόμους τῶν ἐπι-
 τιμωρίαν ἀπαραίτητο
 εἰς βασάνους ἀνυποφ-
 νίου Δεσπότης τὰ π-
 κατὰ Θεὸν Πολιτεύεσθαι

Παράδεισος Τρυφῆς εἶναι
 γνῶσις, καλλήτερος καὶ
 Θείου Λόγου — ὁ πῶ-
 γῆν — τῆς Πηγῆς ἢ
 τῆς συνεχοῦς τῶν Γρ-

Πνευματικὸν λιβάδιον
 εἶναι τῶν θείων Γραφῶν
 δὲ τρυφῆς καλλήτερο
 τοῦτον τὸν παράδει-
 εἰς τὰς ψυχὰς τῶν πι-
 τοῦτον τὸν παράδεισο

ἀνατολάς ἔθετο, περὶ
 ἀλλὰ πανταχοῦ τῆς
 τὰ πέρατα τῆς οἴκου
 δὲ πανταχοῦ τῆς οἴκου
 ἄκουσον τὸν προφήτην
 γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
 τῆς οἴκουμένης τὰ ῥήματα
 τῆς Ἰνῶους ὑπάγης, τὸ
 βλέπει πρῶτους, εἴτε
 εἴτε εἰς τὰς Βρετανίας
 τὸν Εὐξείνιον Πόντον
 μέρη ὑπάγης, πάντα
 φιλοσοφοῦντας ἀπὸ
 ἄλληλην, μὲ πίστιν δὲ οἱ
 μὲν διάφορον, μὲ διάφορον
 ὁ μὲν ἤχος τῆς γλώσσης
 τῆς εὐσεβείας δὲν διαφέρει
 κατὰ τὴν γλῶσσαν, οἱ
 γνώμη· καὶ σολοικίς
 σεβοῦσι δὲ εἰς τὸν τρόπον
 ἑξῆς μῆκος παρὰ
 τὰ πέρατα τῆς οἴκου

καθαρός ἀπὸ τὰ θηρ
 ζεται μὲ τοῦ Πνεύμ
 πηγὴν τοῦ παράδεισος
 μητέρα ποταμῶν μυρ
 πηγὴ αὕτη ἐκχύνει
 Εὐφράτην, οὐδὲ τὸν
 Ἰνδὸν Γάγγην, ἀλλὰ
 ταῦτα; Αὐτὸς ὁ Θε
 ποταμούς. Διότι, λέ
 καθὼς εἶπεν ἡ Γρα
 αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδ
 οὐχὶ τέσσαρες ποτα
 ἀπὸ τὴν πηγὴν ἐκεῖ
 Οὐχὶ δὲ μόνον κα
 τὴν φύσιν εἶναι θαυ
 τὴν ἐκβαίνουσιν οὐχ
 ματος χαρίσματα. Ἰ
 εἰς ἐκάστην ψυχὴν
 στεύει μερίζεται, ἀλλ
 τίζεται, ἀλλὰ ὁδὸν ἐ
 ὁλόκληρος, καὶ εἰς ἐ

σαῦτα εἶναι τοῦ Πνεύματος
να γνωρίσης τὴν δαμάσκηον
θέλεις να γνωρίσης τὴν
δὲν ὁμοιάζουσι τὰ φρούτα
τέρρα τούτων καὶ θαυμάσιον
τὸν Χριστὸν αὐτὸν λέγει
διὰ να μάθης τὴν ὁδὸν
ὕδωρ, ὃ ἐγὼ δώσω, καὶ ἡ
αὐτῆς πηγῆς ὕδατος ἔσται
ἐν ὑμῖν. » δὲν εἶπεν, ἐκδο-
μένου, ἀλλὰ ἄλλοι μὲν
διὰ τῶν πηδημάτων ἐκείνων
ἀφθονίαν. Διότι ἐκεῖ
εἰθίζουσι να ἀναβρῶσιν
χόθεν ἕσα αἱ πηγαὶ ἐκ
τοῦς κόλπους αὐτῶν
συνέχειαν τοῦ ρεύματος
χόθεν. Θέλων λοιπὸν
δαψίλειαν εἶπεν ἄλλοις
ἰ. θέλεις να μάθης καὶ
ἀπὸ τὴν χρῆσιν αὐτῆς

εἰς ζωὴν τὴν παρο
 ὄθεν ἄς διατρίδω
 ἄς καθήμεθα πλησίον
 ὅ,τι ἔπαθεν ὁ Ἄδᾶς
 παράδεισον· γὰρ μὴ δ
 γὰρ μὴ παραδεχθῶμε
 Ἄς οὐ μένωμεν ἐντός·
 εἶναι πολλή· ἄς μέν
 Γραφῶν τούτων· Δι
 τῆς πηγῆς, καὶ ἀπο
 καὶ ἐν ἑκαίρω· καύσε
 πρόσωπον, ἐκβάλλου
 καὶ, ὅταν δίψα τοὺς
 τὸ πάθος, λαμβάνου
 πλησίον· ἐκ τῆς πηγ
 πλησίον τῆς πηγῆς
 ἴση φλόγα ἀτύπου
 ταβρέχων τὴν ψυχῆ
 λως ἀποκρούει τὴν φ
 τὸν ἐνοχλῆ, ἀναβρά
 ὑποκαίόμενον, ὀλίγο

ξας καταστέλλει εὐ-
τίαν· καὶ ἐκ πάντων
ἐκ τοῦ μέσου τῆς
τῶν θείων Γραφῶν
Διὰ τοῦτο καὶ ὁ πρ
γνωρίζων τὴν ὠφέλει
τῶν Γραφῶν παρομο
εἰς τὰς Γραφάς, καὶ ὁ
της, με φυτὸν ἀειθαλ
ρύακας τῶν ὑδάτων,
ὅς οὐκ ἐπορεύθη ἐν
ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστι
ἐκάθισεν· ἀλλ' ἐν τῷ
αὐτοῦ, ἐ καὶ ἐν τῷ ν
καὶ νυκτός. Καὶ ἔστι
μένον παρὰ τὰς διε
καθὼς τὸ δένδρον ἐ
τοὺς ρύακας τῶν ὑδ
τῶν τῶν ρυάκων, λα
μένει ἀπρόσβλητον
ἀνωμαλίαν, καὶ οὔτε

ἡλίου) ὅταν γένω
ἀπὸ τὸν ἀέρα ὅτα
γηράν· — ἐπειδὴ,
κεκλεισμένην ἐν ἑα
κρούει πᾶσαν ὑπέρ
καὶ ἡ ψυχὴ, ἴστο
θείων Γραφῶν, κα
γούσα εἰς ἑαυτὴν τ
τοῦ Πνεύματος, γ
ασδῆποτε περιστά
καὶ ἂν προσβολή,
λοιδορία, καὶ ἂν
ρία, καὶ ἂν ὄλα
μήσωσιν ἐναντίον
ἀποκρούει τὴν πύρ
τὴν ἀνάγνωσιν τῶν
Διότι οὔτε δόξης μ
οὔτε φίλων παρο
δύναται τόσον γὰ
ὅσον ἡ ἀνάγνωσις
τάχα; Διότι ἐκεῖνα
διὰ τοῦτο καὶ φθα

δὲ τῶν Γραφῶν ἀ
 Ὅταν λοιπὸν ὁ Θε
 ρισκόμενον, ἐτί τάχ
 τὸν ῥίψη εἰς λύπη
 ὡς ἄς προσέχωμεν
 (θειῶν λόγων), οὐχ
 (καθ' ἃς εὐρισκόμεθ
 ὅεν μας ἀρκεῖ εἰς ἁ
 ασις — ἀλλὰ πάντ
 εἰς τὸν οἶκον, ἃς
 χεῖρας, καὶ ἃς ἐξε
 ματα, ἐὰν θέλη γὰ
 τὴν ἀπὸ τὰς Γραφὰς
 ἐκεῖνο, τὸ ἰστάμενον
 αναστρέφεται μὲ τὰ
 ἀλλὰ πᾶσαν ἡμέραν
 πλουτεῖ ἀπὸ φύλλα,
 τὸ ὀνόρρον ἐκεῖνο, κ
 ποτίζη αὐτό. Ἐπειδ
 κας, ἔλκει διὰ μέσου
 καὶ ὡς διὰ μέσου π

εἰς ὅλον τὸ σῶμα
συνεχῶς ἀναγιγνώσκ
τοὺς ῥύακας αὐτῶν
δὲν ἔχη γὰρ τοῦ τὰς
τῆς συνεχοῦς ἀναγ
πολλὴν τὴν ὠφέλει
ρίζοντες τὰς φρονι
τὰς ἀσχολίας τὰς
καὶ κατὰ μικρὸν εἰς
τὸ ἀργὸν τῆς ἐξήγ
λεγομένων τὴν ἐνθύ
δταν μὲν καταρρήχ
ἐπιφάνειαν, καὶ τὸ
ἡσύχως καὶ κατὰ
τὸ πρόσωπον τῆς γῆ
διὰ τῶν πόρων αὐ
γεμίζει τὰ ἐντόσθια
κάμνει εὐφορωτάτη
πνευματικὴν ταύτην
εἰς τὰς ψυχὰς ὑμῶν.
ζουσι μὲν νεφέλας τ

τὰ νοήματα μὲ β
 φυσικῆς· καὶ διὰ τ
 μικρὸν τὴν πνευματικ
 χωρήσωσι τὰ λόγια
 εἶναι, σκάπτοντες ἐν
 καταβαίοντες εἰς τὸ
 τῶν ἀναγκαίων τὸν
 γούντες πολλῶν ἀγρ
 τάλαιπωρώμεθα εἰς
 ἔτι χρήσιμος ἢ τῶ
 Γ'. σελ. 71—74).

κατ' ὅσον ἀμελῶν τῆς ψ

εἶναι ἀξιόσπουδοι

Καθὼς δὲν ἠθέλο

νον, ὅστις, ἀποστρεφ

βόσκεται ἀκάνθας κ

οὔτω καὶ ἐκεῖνον ὅσ

ἀρμόδιον εἰς ἀνθρωπ

τῶν θείων λογίων, κ

ξεις καὶ συνέδρια, γα

τητα, καὶ βόσκεται
 δυνάμεθα γὰ εἶπωμ
 ἄνθρωπος καθ' ἡμῶ
 μόνον ἀπὸ ἄρτον,
 ἐκείνης μετέχει ἀπὸ
 Καὶ ὅτι τοῦτο εἶναι
 στὸν λέγοντα, « Οὐκ
 ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐν πα
 στόματος Θεοῦ. »
 ἡμῶν ἢ τροφή, ἢ
 καὶ πρέπει μάλιστα
 διὰ γὰ τρέφωμεν κα
 βλέπωμεν αὐτήν φθ
 μιλ. εἰς Πράξ. θ'. 1.

Μόνοι οἱ ἐπιμελεῖ

Γραφί

Τὸ χρυσοῦν χῶμ
 λεία, οἱ μὲν ἄπειρ
 νομίζουσι ψιλὴν μόν

διαφέρει ἀπὸ τὰ λοιπὰ
 τες μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 τοῦ τοιούτου χρώμα
 μάζοντες αὐτὸ διὰ
 ὅλην αὐτοῦ τὴν ὑπε
 εἰς τὰς θείας Γραφ
 σκόντες τὰ γράμματ
 ματα ἅπλᾳ, καὶ ὅτι
 ἄλλων· ἔσοι δὲ τὰ
 τῆς πίστεως, ἐξετά
 Πνεύματος, καθὼς ἐ
 γανα, βλέπουσιν εὐκ
 τῶν. (— Ὁμιλία πε
 ρίας καὶ Παύλου, Τ

Δὲν ἀρκεῖ ἡ ψιλ

Θέλω προσπαθῆσαι
 Παύλου τὴν τράπεζα
 στολος. Ταῦτα πο
 ἡμεῖς ἀνεγνώσαμεν.

νά ἀναγινώσκωμεν
ρίζωμεν τὰ λεγόμε
μᾶς γείνει κανέν
Διότι καὶ θησαυρο
κνύει τὸν πλοῦτον
τις πρῶτον, καὶ γ
εὔρη ὄλην τὴν ἀφθ
φῶν, δὲν ἀρκεῖ ἡ
ἀποκειμένων ἀγαθ
ρευνήσης τὸ βάθος
ἤθελεν εἰπεῖ ὁ
α΄. Ἀρά γε γινώσκε
ἡ ἀνάγνωσις, δὲν
τοὺς Ἰουδαίους,
ὁ ἔρευνῶν, δὲν στ
καταβαίνει πρὸς αἰ
Κορ. α. Ι. Τομ. Ι

Καὶ ψιλὴ πρόσρησις

Πολλοὶ ἀπὸ σαῶς
τὴν περικοπὴν ταύτην
σεως, ἢ μάλλον ὅτι
περιττὸν τοῦτο τῆς
περιέχει μόνον προ
λήλους. Διὸ καὶ ἐγὼ
νὰ κάμω τὴν ὑπόθε
μάθετε ὅτι αἱ θεῖαι
περιττὸν, τίποτε πάρ
καὶ ἂν ἴγναι κεραία μ
μαῶς ἀνοίγει· πολὺ π
λέγω ψιλὴ πρόσρησις
προσθήκη εἰσήγαγεν
(— Εἰς τὸ Ἐσπάσαο
Λόγ. α. Τομ. Γ'. σε

Ἐπιτίμησις τῶν μὲν

Τοῦτο μαῶς καθιστ
σπουδάζομεν τὰς Γρα

φαινόμενα σαφέστερα
εἰσήγαγε καὶ τὰς αἰ
ἐρευνῶμεν τὸ σῶμα
εἶναι τὶ περιττὸν καὶ
ἄλλα ὅλα σπουδάσοι
μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ
δὲ Γραφῶν τὴν ἀκρι
παραβλέπομεν. Καὶ
ἵπποδρόμια τὴν ἄμιλ
νά σε εἴπωσι μετὰ ἀ
τὴν ἀγέλην, καὶ τὸ
τὴν ἀνατροφὴν τῶν ἵ
αὐτῶν, καὶ πόσον ταγ
ποῖος μὲ ποῖον παραβ
νίκη, καὶ ποῖος ἵππος
καὶ τίνα ἔχων ἡνίοχον
καὶ περάσει τὸν ἀντί
χοροὺς ἀσχολούμενοι
ἀλλὰ πλειοτέραν ἀπὸ
ὅσοι ἀσχημονοῦσιν εἰ
λέγω καὶ τὰς χορευτ

πτώσ και τὸ γέ ος
 ἀνατροφήν αὐτῶν,
 ἐρωτώμενοι πόσα
 ἐπιστολαί, οὐδὲ τὸν
 Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι
 πόλεις ὁμῶς αἴτινες
 πασιν ἀγνοοῦσι, και
 ἐάν τις περὶ αὐτῶν
 μὲν εὐνοῦχος και βάλ
 και ἀπὸ μυρίας ὑπ
 ἦτο προσηλωμένος
 τὸν καιρὸν τῆς ὁδοίπ
 ματος καθήμενος,
 μελείας εἰς τῶν θεῶ
 Ἡμεῖς δὲ, μὴ ἔχον
 τῆς ἀσχολίας ἐκείνου
 τῶν ἐπιστολῶν τὰ ὁ
 Κυριακὴν συναθροίζ
 τῆς θείας ἀκροάσει
 σωμεν τὸν λόγον μ
 ρωμεν εἰς μέσον τὸν

περιττός και ὀχληρό
 χθῆ, και φανῆ τὸ
 προσέχοντας εἰς αὐ
 εἶσθαι κατηγορία τ
 τοσοῦτους, και ἀπορ
 πνευματικὸν πλοῦτο
 Πρίσκιλλαν και Ἀκύλ

Θί φιλόπονοι δὲν

Γραφ

Ἐ³ Ἀρά γε ἐμάθετε
 μαθὲν τῶν ἐν τῇ θείῃ
 μάθετε ἄρά γε νὰ περ
 και τὰ ὀνόματα, και
 τοὺς εἰς τὰ θεῖα λόγ
 τῇ ἀληθείᾳ, νομίζω ὅ
 θέλει ὑποφέρει νὰ
 Γραφαῖς κειμένων λο
 και Πρίσκιλλαν, και
 τοὺς Ἱερεῖς τοῦ Θεο

Τῶν Θεία

Πρὸς τὰς τοῦ μέ
νά σᾶς χειραγωγή
νατόν εἶναι νὰ λάθ
αὐτὴ εἶναι ἡ φύσις
πάντες ὅσοι γεμίζο
τὰς πηγὰς ταύτας,
ματος. Μάλιστα δέ,
ὑπερβαίνει πᾶσαν μ
νερόνων ὁ προφήτ
λάρυγγίμου τὰ λόγ
μου.» Ὁχι δὲ ἀπὸ
ἀλλὰ καὶ ἀπὸ χρυσί
τέρα, καὶ ἀπὸ πᾶν
τῶν θείων λόγων ἡδ
λέγει ὁ Ψαλμοδός,
πυρωμένον ὀοκίμιον
πλασίως.» (— Ομι
σελ. 193).

Αί Γραφαί π

Γλυκὸ μὲν εἶναι

πος, πολὺ δὲ γλυκ

ανάγνωσις. Διότι ἐν

ραινόμενα, ἐδῶ δὲ ν

ζέφυρος, ἐδῶ δὲ τ

ἄκανθαι περιτειχίζο

θεοῦ ἢ πρόνοια· ἐκ

προφῆται κελαδοῦσι

ρίαν, ἐδῶ δὲ ὠφέλει

εἶναι εἰς τόπον ἕνα

οἴκουμένης· ὁ κῆπος

καιρῶν, αἱ δὲ Γραφ

θέρος πλουτοῦσιν ὁ

τοὺς καρπούς. Ἄς

Γραφῶν τὴν ἀνάγνω

τὴν Γραφήν, σοῦ ἐκ

τὴν ἡδονὴν, ἐξολοθ

ἀρετὴν, δέν σε ἀφίν

πάσχῃς ὅσα οἱ ἀπὸ

θάλασσα μαίνεται, ἀ

διότι ἔχεις κυβερνήτ
 σιν. Ὁ Ἐπειδὴ τὸ σχ
 πραγμάτων ὁ πειρα
 ὅτε τῆς Ἐκκλησίας
 σπάσθη. Τομ. Γ'. ο

Λί Γραφαὶ ὁμοιά

Μὲ θεσαυρὸν ὁμο
 ἀνάγνωσις. Διότι, κα
 ἂν δυνηθῆ νὰ λάβῃ τ
 πλοῦτον, οὕτω συμδ
 φῆς· καὶ εἰς σύντομ
 εὔρη μεγάλην δύνα
 ἀνέκφραστον. Καὶ
 μοιάζουσι τὰ θεῖα
 ἀναδύζουσαν δαψίλ
 ἀφθονία.

Πολλὴ εἶναι τοῦ θ
 ναμάτων τῆς πηγῆς
 δαψύλεια. Καὶ μὴ δ

μεν τὸ πρᾶγμα τοιοῦτον
στεροὶ ἡμῶν κατὰ
τὰ νόματα, καὶ οἱ
θέλουσιν ἐπιχειρήσειν
οὕτω θέλουσι δύναται
μάλιστα ἀξάνουσι
γινῆναι τὰ νόματα.
τικῶν νομάτων ἢ
δαψίλειαν θελήσει
τὰ νόματα, τόσον
ἀξάνει ἢ χάρις ἢ
ὁ Χριστὸς ἔλεγεν,
πρὸς με, καὶ πινέτω
θῶς εἶπεν ἢ Γρα
αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδα
ἡμᾶς τῶν νομάτων

Ἐπειδὴ λοιπὸν τοιοῦτον
ματικῶν νομάτων, ἀ
ἀφθόνως τὰ ἀγγεῖα
αὐτὰ, οὕτω γὰρ ἐπι
χάρις τοῦ Πνεύματος

ἔξυπνον, μεταδίῳει
 Ὁθεν, ἀπομακρύναν
 τικά, καὶ ἀποκόψαν
 νανται ὡς ἄκανθαι να
 ἄς μεταφέρωμεν ἔλ
 ἐπιθυμίαν τῶν πνευ
 τεῦθεν πολλήν τήν
 μέγα τι καὶ γενναῖον
 μιλ. γ. εἰς Γένεσ. α

Ὁ κίνδυνος τῶν μ
 Δ

Βλέπετε, ἀγαπητοὶ
 μὴ προσέχη τις ἀκρι
 λαμβανόμενα. Διότι
 γνωμοσύνης τὰς διδο
 καὶ δὲν ἠκολούθουν
 γισμοὺς, δὲν ἤθελον
 ἀνοησίαν. Ἄλλ' ἡμεῖ
 σωμεν διδάσκοντες α
 φῆς, καὶ φράσσοντες
 ὀλέθρια αὐτῶν διδάγ
 ά. 6, Τομ. Δ'. σελ. 9

· Η ψυχὴ χρειάζεται

μα

Ἀμελής οὐσα ἡ

χῆ τὴν ἀνενηθύμισιν.

ἐκάστην ἡμέραν χρει

διὰ γὰ μὴ ἐμπέση εἰς

ἀνενηθύμιστον, οὕτω β

τὴν πνευματικὴν τρο

διαγωγῆς τρόπον, ὡ

πρᾶξιν, γὰ γένη εἰς

τὰς ἐπιβουλάς τοῦ π

ά. 6. Τομ. Δ'. σελ. 5

νεμωσῶν τοῦ π

Περὶ τῶν Πνευμα

ἡ σ

Ἄς μή μου φαίνεται

ἰπποδρομίαις, μήτε

γὰ καταδαπανᾷ τὸν

τις ἑαυτὸν εἰς κύβους

μέντην κραυγῆν, καὶ

ἔτι τὸ ὄφελος, εἰπέ

διημερεύτης νῆστις,
 εἰς φυλαρίας ἀνωρε
 ὄλην τὴν ἡμέραν ε
 Μή, παρακαλῶ, μὴ
 εὐόϊαν ἡμῶν σωτηρί
 πνευματικῶν ἅς ἦνα
 καὶ λαδῶν τις ἀνά
 καλέσας τοὺς πλησ
 λόγων καὶ τὴν ἐαυ
 χομένων· ὥστε οὐτ
 ροῦ γὰ δυνηθῶμεν
 νηστείαν μεγάλην νό
 παρὰ τοῦ Θεοῦ φ
 χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς
 εἰς τὸν ὁποῖον μετὰ
 Πνεύματος εἶη δόξα
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 μιλ. ς. εἰς Γέν. α.

Τῶν Γραφῶν
κατανοήσασθε τὴν ζήτη-
σιν· Δὲν βλέπετε ὅτι
ἀπὸ τὴν θάλασσαν
εὐρίσκουσιν αὐτοῦ
αὐτὸν, καὶ ἀριθμοῖ
χάνουσι τὰ ζητού-
μενα, τὸ βάθος, καὶ εἰς
κόλπους τῆς ἀβύσσου
εἰς τί μέγα ὄφελος ἐ-
στὶν ἢ τῶν λίθων
μάλιστα ἦτο γὰρ μ-
πολλὴν ζημίαν. Δ-
μυρία κακὰ, ἐκ τῆς
τῆς περὶ ταῦτα λύσε-
ως, μεγάλη βλάβη γεν-
νοῦσιν οἱ περὶ τα-
ῦτα εἰς κινδύνους ἐκ-
τόν κόπον ὑπομένουσιν
τὸ ζητούμενον. Ἄ-
λλοι καὶ τῶν πνευματικῶν

οὔτε κίνδυνον ἐμπο
 κόπος ὁὖν εἶναι πολὺ
 μόνον ἐὰν ἡμεῖς κατ
 ἀπὸ μέρους ἡμῶν.
 ζητοῦσα τοὺς θέλοντας
 λειαν. Ἐπειδὴ τοιοῦτ
 της· ὅταν ἴσῃ ψυχὴν
 ἐξ ἰδίας φιλοτιμίας
 πλοῦτον, καὶ ὑπὲρ τ
 εἰς Γένεσ. ἀ. 26. Τ

Ἡ σωματικῆς τροφῆς
 εἰς τὴν Πνευ

Ἐφοῦ λοιπὸν κα
 (ἀπὸ τὴν ἀκρόασις τ
 πόντας ἀδελφούς σας
 μὲν τὰ παρ' ἡμῶν λε
 Διὰ γὰρ μὴ χρεωστῶ
 διδάσκονται ταῦτα,
 πείθοντες αὐτοὺς, ὅτι

μετάληψις δὲν γὰρ
 πνευματικὴν διδασκ
 ρὸν γὰρ στοχαζώμεθα
 τῶν πνευματικῶν
 ταῦτα μετ' ἀκριβοῦς
 διατρίδωμεν ἐν τῇ
 καὶ πρὸ τῆς τραπέζης
 τὰ θεῖα βιβλία, γὰρ
 ὠφέλειαν, καὶ γὰρ
 πνευματικὴν τροφὴν
 ἀνάγκη τῆς αἰσθητικῆς
 ψυχῆ χρειάζεται
 τροφὴν πνευματικὴν
 γὰρ ἀντέχη πρὸς τὸν
 καὶ πρὸς τὸν παντὸς
 εἰς ἡμᾶς, καὶ αἰχμητὴς
 πρὸς ὀλίγον μόνον
 σωμεν γὰρ ἀμελήσωμεν
 Δαβὶδ ὠνόμασε μετὰ
 καὶ νύκτα μελετᾷ ἐν
 μιλ. ἰ. εἰς Γένεσ.

Ἡ ἀσφάλεια τῶν

Διότι τοῦτο εἶναι
 πλοῦτος ὁ πνευματικὸς
 τοιοιτοτρόπως τειχίζ
 ἡμέραν, καὶ δι' ἀναρ
 καὶ διὰ πνευματικῆς
 θῆ καὶ ἡμεῖς νὰ γένο
 πονηροῦ δαίμονος το
 σωμεν ἀνίσχυρα, καὶ
 τῶν οὐρανῶν, διὰ τῆ
 τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη
 μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ
 δόξα, κράτος, τιμὴ, γ
 ῶνας τῶν αἰώνων, Ἄ
 ά. 25. Τομ. Δ'. σελ.

Αἱ Γραφαὶ ε

Γνωρίζων ὁ φιλόσοφος
 ἀσθενεῖαν τῆς προαιρέ

ἀφῆκεν εἰς ἡμᾶς με
 τὴν ἀνάγνωσιν, ὥσ
 ἑαυτοὺς συνεχῶς, κα
 τῶν θαυμαστῶν ἐκεῖ
 παρακινώμεθα εἰς ζ
 τὴν ἀρετὴν, ἀλλὰ ν
 νὰ κάμνωμεν πάντα
 ἀνάξιοι τῶν ἀνεκλαλη
 μιλ. ιβ'. εἰς Γένεσ.

189 2ονα Δέ Γραφαὶ παρο

Καθὼς ἡ φύσις
 στρέφονται ἀπὸ τοὺς
 τέραν εὐωδίαν ἐκπέ
 γίνεται ἐπὶ τῶν Γρ
 σπουδὴν καταγίνεται
 τόσον πλέον ὄνυαται
 θησαυρόν, καὶ νὰ καρ
 ἀνεκδιήγητον τὸν πλο
 ε'. 8. Τομ. Δ'. σελ.

Τὰ θεία Διδάγματα

εἰς τὴν ἀλλοτρίαν εἰ-

σὺν ἡ σπουδὴν μας δ

νά εἰπώμεν πολλά·

νά ἔχετε αὐτὰ ἐμ

ώστε κῶχι μόνον σε

θείαις Γραφαῖς περ

δάσκαλοι ἵνα γίνεσθ

νουθετῆτε. Ὁ ἕκαστος

ὅταν ἐξέλθῃ ἐντεῦθεν

πλησίον τὴν ἀνενηύ

σφέρων ὅσα αὐτὸς

ὅσα ὁ ἄλλος. Οὕτω

καὶ προσηλώνοντες α

ρεῖτε εἰς τὸν οἶκον,

τὰ θεία ταῦτα διδά

ταῦτα ὅλην σας τὴν

τὸν νοῦν σας, νὰ οὐκ

θῆ με εὐκολίαν (νά) ἵ

μηχανὰς νὰ διαφεύγ

νηρὸς ἐκεῖνος ὁ αἵμα

Θεοῦ, καὶ διηνεκῶς
 ταῦτα περιστρέφουσα
 ἀλλ' εὐθὺς ἀποπηδᾷ
 ἐνέργειαν, ὡς ἀπὸ π
 (— Ὅμιλ. ιδ'. εἰς Γένε

Διότι καθὼς ἢ πεῖ
 εὐεξίας, οὕτως ἢ ἀγά
 νὰ λογίζεται ὑγείας
 (— Ὅμιλ. ιε'. εἰς Γένε

Πῶς πρέπει ν' ἀκρο
 Δὲν σπουδάζομεν ν
 ἔνεκα περιττῆς φιλοτι
 εἰς σᾶς τὰ πάντα με
 μήτε βραχεῖαν λέξιν,
 ρατρέχετε ἐκ τῶν ἐν τ

μένων. Διότι δὲν εἶναι
ἀγίου Πνεύματος, διὰ
ἐμπορεῖ τις νὰ εὕρη
σέχετε λοιπὸν, παρακα
νὰ βαρύνεται, μηδεὶς
μοι τὸν νοῦν σας ἔξυ
τοὺς διαλογισμούς του
μηδ' ἄς στέκη ἐδῶ φ
βιωτικάς, ἀλλ' ἔχων
ταύτης συνελεύσεως τὸ
τὸν Θεὸν διαλεγόμενον
προφητῶν γλώσσης·
προσηλόγη τὸν νοῦν τ
πέτραν, ἧ εἰς τὸν ὄρ
κάνεν ἀπὸ τὰ ῥιπτόμ
πεσὸν ὀλόκληρον τὸ σπ
τὸ πλάτος λέγω τῆς
σᾶς φέρη πλουσιοπά
πολυπλασιάση τὰ παρ
(Ὁμιλ. ι. ε. εἰς Γένεσ.

Διὰ γὰ καταλαμβάνωμε
σοφίαν ἀνθρωπίνην, ἄλλο

Ποῦς καὶ ἀνέκο

ἀγαπητοὶ, εἰς τὰ προ

ἐξεύρω μὲν ὅτι πολλ

τάλογον τῶν ὀνομάτ

λαίως εἰς τὰ ἀναγνο

εἰρημένα τίποτε ἄλλο

προσηγορίας ὀνομάτω

τας ὑμᾶς γὰ μὴ παρ

θανόμενα ἐν ταῖς θεία

οὐδὲν τῶν ἐνταῦθα γ

μὴ ἔχη πολὺν πλοῦ

Πνεῦμα θεῖον κινούμε

Προφῆται, καὶ διὰ τ

γεγραμμένα (αἱ θεῖα

μένον πολὺν θησαυρ

εἰς τὸν κατάλογον

τώρα γὰ σᾶς δεῖξω ὅ

γοημάτων. Διότι οὔτ

εὑρίσκειται ἐν ταῖς
 βάθος γὰρ μὴ ἀπόκει-
 τοῦτο δὲ πρέπει γὰρ
 ὁδηγούμενοι ὑπὸ τῆς
 θάνοντες τὴν παρὰ τὴν
 καθότι διὰ γὰρ κατανα-
 Βίβλον γεγραμμένα,
 σοφίαν, ἀλλὰ τοῦ
 ὥστε, μαθόντες ἀκρ-
 ἐν αὐτῇ, γὰρ λάβωμεν
 (— Ὁμιλ. κά. εἰς Γέν.

Τὸ ὄφελος τοῦ παρατηρεῖ
 — πρέπει γὰρ ἐρευγῶμ-
 εἰς μεταλλεῖα.

Διότι ἐὰν εἰς τὰς β-
 ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων
 διεφθαρμένα ἀπὸ τῆς
 ὁμῶς πολλὴν δύναμι-
 τὸ προοίμιον χρόνου τ-
 ἀπλῆν συλλαβὴν, πολ-

ΤΩΝ

ρωμέν τοῦτο ἐπὶ τῶν
 τάχθησαν διὰ τοῦ ἀ
 προσέχωμεν καὶ δὲν
 ἀλλ' ἐπιστήσαντες τὸν
 μετ' ἀκριθείας, καὶ δι
 ὅσοι δεικνύουσι τόσην
 αἰσθητὰ πράγματα. ἢ
 μεταλλικὴν γῆν δὲν στ
 ἀλλ' ἀφοῦ καταβῶσιν
 θῶσι νὰ εὔρωσι τὰ ψῆ
 ρίζουσιν ἀπὸ τὴν γῆν
 ναμιν, καὶ μετὰ τὸν
 σκουσιν ὀλίγην τινὰ τ
 ὅμως καίτοι γνωρίζου
 γώτερον ἀξίζει τῶν κό
 μετὰ τὴν πολλὴν ἀγρ
 τῆς ἐλπίδος των ἀπο
 δὲν παραιτοῦσιν, ἀλλὰ
 δὲν αἰσθάνονται τοὺς
 εἰς τὰ φθαρτὰ, καὶ
 κνύωσι τοσαύτην σπου

εἰς ἡμᾶς, ὅπου καὶ ὁ
καὶ ὁ θησαυρὸς ἀδαπο
τυχία, γὰρ δεικνύωμεν
σπουδὴν, διὰ γὰρ δυν
ποθούμενα, καὶ λαβόντ
καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν ἀνέ
ταμαθόντες, γὰρ γένωμ
μέτερον Δεσπότην· κο
τὴν εὐνοϊαν αὐτοῦ, γ
διαδόλου τὰς παγίδας
μέσον τὰ προσφάτως
ρευνήσωμεν μετ' ἀκρι
λαύσαντες τὴν συνήθη
στρέψετε ἕκαστος εἰς
κά. εἰς Γένεσ. ε. 1. Το

ἕκαστος νοσημιον γὰρ ἕκαστος

αὐτοῦ εἶδος ἕκαστος νοσημιον

Προφάσεις διὰ τὴν
τῶν Γραφῶν

Ταῦτα δὲ, ἀγαπητοί

ἄς μαθάνωμεν γὰρ ἐπ

γὰ προτιμῶμεν τὴν
καὶ μήτε οἴκου προσ
τίδα, μήτε παίδων ἐ
γὰ προφασίζόμεθα,
τὰ τοιαῦτα εἰς ἀπολο
καὶ ἡμελημένως, μήτε
ἐκεῖνα καὶ ἀνωφελῆ
εἶμαι, γυναῖκα ἔχω,
Ταῦτα συνειθίζουσι γὰ
παρακινῶμεν αὐτοὺς
εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς
Γραφῶν τὴν ἀνάγνω
ιδικόν μου, λέγει, ἔ
κόσμον; ἔμηγάρ εἶμα
θρωπε; ἔεἰς ἐκείνου
ρεστῶσιν εἰς τὸν Θεό
λει σωθῆναι, καὶ εἰς
καὶ κἀνένα δὲν θέλει
ἄκουε αὐτὸν διὰ το
βρούλομαι τὸν θάνατο
πιστρέψαι καὶ ζῆν αὐ

μοι, ἔγεινεν εἰς τὸν δί-
 σις τῆς γυναικὸς, ἢ ἡ-
 πὸν, παρακαλῶ, μὴ ἀ-
 μεθα ἐμπεπλεγμένοι ε-
 μάλλον ἄς δεχώμεθα
 Γραφῶν φάρμακα.

1. Τομ. Δ'. σελ. 18

Προτροπὴ εἰς ἐπιμέ-

Μὴ διατρέχωμεν ἀ-
 περιεχόμενα, ἀλλὰ
 σκώμεν ὅσα ἐκεῖ εὐρ-
 ὠφέλειαν ἀπολαύοντα
 ἔστω καὶ ἀργά, ἢ ἀ-
 ἀρετήν. (— Ὀμιλ. κ
 σελ. 190).

Ἡ Ἀτοπία τοῦ πα
προνοούμεθα

Εἶπέ μοι, δὲν συγ
ψυχῆς λέγω καὶ σῶμα
τίζομεν ἐξίσου καὶ πε
σῶμα κατὰ πάντα τρ
ραπεύωμεν, καὶ εἰς ἰα
ἡμεῖς αὐτοὶ πολλὴν
αὐτὸ, καὶ μὲ πολυτελή
τροφὴν παρέχοντες εἰ
θέλομεν γὰ εὐρίσκεται
ἀπὸ ἡμῶν νόσημα
ἀλλὰ καὶ εἴαν τυχὸν τὸ
μηχανὴν ὥστε γὰ δι
ξενον. Καὶ ταῦτα μὲν
τωτέρου δῆλα ὅτι τὴν
σοῦται, εἶπέ μοι, ἢ ψ
λης γὰ ἰσῆς τὴν διαφ
σῶμα δὲν ἀείξει ἀφοῦ
λοιπὸν, ὅστις λαμβάν
σώματος, πίνος ἔνεκεν

τὴν πρόνοιαν τῆς ψυ-
τροφῆν προσφέρεις
Γραφῶν λέγω παρα-
ἐπιτήδεια φάρμακα
ἔλκη, τὰ ὅποια ἀφαι-
τῆς κόπτουσι τὴν πα-
νά τὴν παραβλέπης,
φθειρομένην ἀπὸ τῶν
εἶπω οὕτως, ὡς εἰς
ἀτόπους λογισμοὺς,
καὶ νὰ τῆς παραλύω-
ατί, καθὼς προνοοῦ-
μενον, δὲν προβλέπο-
καὶ διὰ τὴν ψυχὴν
ὅποτε καὶ ἡ περὶ τῆς
εἶναι εὐκόλος καὶ ἐλα-
ἄνευ κόπου; Καὶ πρὸς
μέλειαν, καὶ εἰς τοῦ-
ἀνάγκη νὰ γένη καὶ
καὶ τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν
τροῦς, τὰ δὲ, εἰς ὄλ-

τροφήν λέγω καὶ πρ
 ὅτι δαπανῶσι ταῦτα ο
 χρεία, μεταχειριζόμε
 τὴν ψυχὴν οὐδενὸς τ
 ἀλλ' ἂν θελήσης, ὡς
 ματα χορηγεῖς εἰς τὸ
 μὴ παραβλέπτῃς καὶ
 ρομένην, καὶ γὰρ δίδῃ
 τροφήν, τὴν ἀπὸ τῆ
 Γραφῶν καὶ τῆς πνευ
 — διότι λέγει, « Οὐκ
 ὀρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παν
 στόματος Θεοῦ. » —
 πράξις, θέλεις διατεθ
 νεῖ προσηκόντως περὶ
 φύσεως ἁγίων. (— 'C
 Τομ. Δ'. σελ. — 190

Τῶν Γραφῶν τὸ νόημα
ἐπιφάνειαν — ὁ Θεὸς β
τὸ νὰ καταλάβωσι τὰ

Ἡ φύσις τῶν θεῶν

λόγοις νὰ περιέχωσι

καὶ εἰς τοὺς θέλοντας

θείας χαρίζει θησαυρ

λοιπὸν, παρακαλῶ, μ

τῶν ἐν τῇ θείᾳ Γρα

λογος ὀνομάτων ἂν

ἄς ἀνιχνεύωμεν τὸν ἐ

πειθῆ διὰ τοῦτο καὶ ὁ

τὰς Γραφάς. » διότι

νὰ εὐρωμεν ἐπιπολαί

μένων, ἀλλὰ μάλιστα

χρείαν, διὰ νὰ μὴ μ

βάθος εὕρισκομένων.

τῆς φύσεως, τὸ ἄνθ

ἐπροξένησε χθές ὑπόθε

ἴποσον κέρδος δὲν θ

τάζωμεν μετὰ προσο

ΤΩΝ

ἕκαστον τῶν ἐν τῇ Γ
 ἔχομεν καὶ Δεσπότην ο
 ἴοη ὅτι μεριμνῶμεν κ
 εἰς τὸ γὰ κατανοήσωμε
 γὰ χρειασθῶμεν τίποτ
 τὸν νοῦν ἡμῶν, καὶ γ
 λαμψιν, καὶ κατὰ τὴν
 βάλλει εἰς τὴν ἡμετέρο
 διδασκαλίαν. Διὰ τοῦτ
 θυμοτέρους κάμνων ἡ
 χαρισμῶν ἀξίους τοὺς
 λέγων, « Μακάριοι οἱ
 δικαιοσύνην, ὅτι αὐτο
 σοφίαν διδασκάλου· ὁ
 μακαρισμοῦ, ἀλλὰ καὶ
 τες καὶ διψῶντες
 θαξέ τοὺς ἀκρατῆς μ
 γὰ ὀρμῶσι πρὸς τῶν
 ἔρευναν. Διότι καθὼς,
 δουσι μετὰ προθυμία
 τροφήν, καὶ οἱ ἀπὸ

ἔρχονται μετὰ σπουδῆς
αὐτὸν τρόπον πρέπει,
οὕτω γὰ προσερχώμεθα
δασκαλίαν.

Ὅθεν, προσηλώσατε
καὶ προσέχετε μετ' αὐτοῦ
ἀπομακρύναντες πάντας
αὐτοῦς, διὰ γὰ ρίψω
ὡς εἰς ἀγρὸν παχὺν καὶ
ἀπὸ τὰ χόρτα καὶ τὰ
εἰς Γένεσ. ε'. 32. α'.

Εἰς τί πρέπει γ' ἀποβλέπειν

Τοῦτο εἶναι ὅλη ἡμετέρα
ὥστε ὅλοι σεῖς γὰ γένοιτε
καὶ γὰ μὴ σᾶς λανθάνει
Γραφαῖς περιεχομένω
ἂν θελήσωμεν γὰ σωφρονισμῶν
καὶ πρὸς τὴν ἀρίστην
μας βοηθήσει, καὶ πρὸς τὴν

ταστήσει πρὸς τῆς ἀρ-
κή. εἰς Γένεσ. θ'. 8

Διατί ἐγράφησαν κα-
ὲς τὰς ἀμαρτήμας

Μεγίστης διδασκαλίας
εἰς τοὺς παλαιοὺς σ-
γράφησαν οὐχὶ μόνον
ἀλλὰ καὶ τὰ ἀμαρτι-
φεύγωμεν, ἐκεῖνα δὲ
τοῦτο μόνον, ἀλλὰ
καὶ δικαίους, οἵτινες τ-
τωλοὺς, οἵτινες ἔδειξ-
καὶ ἐκ τῶν δύο μερ-
ἀσφάλειαν· καὶ μήτ-
βλέπων ὅτι καὶ δίκαι-
τήσας γ' ἀπελπίζεται,
καὶ ἠδυνήθησαν νὰ σ-
ρετῆς) τὸν κολοφῶνα
καὶ πολλὰ κατορθώ-

ἔκαμεν, ἄς μὴ θαρρόν
 νίζεται καὶ ἄς ἀκούη
 ραινοῦντα καὶ λέγοντα
 πέτω μὴ πέση. » Μ
 μένα τῆς κακίας κατα
 σωτηρίαν του, ἀλλὰ
 ἀνέκφραστον φιλανθρω
 Θεὸν λέγοντα διὰ τοῦ
 οὐκ ἀνίσταται, ἢ ὁ ἀπ
 καὶ πάλιν, « Οὐ βούλο
 τωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρ
 Ὀμιλ. κβ'. εἰς Γένεσ.

αὐτὸ ἐκ τῆς κολλοφῆς
 εἰς τὴν ἀντιλοδοκίαν κβ'.

Εἰς ὅλα τὰ πάθη τῆς ἀν
 διον ἱατρικὸν ἢ Γραφὴ
 Γραφῶν ὠφέλεια—ἢ
 ἐπ' ἐκκλησίας διδασκόμε

Ἐἰδότες, ἀγαπητέ, π
 τῆς θείας Γραφῆς περιεχ
 εἰμὴ διὰ τὴν ὠφέλεια

σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου
 διαλογιζόμενος ἕκαστος
 ἑαυτὸν ἐντεῦθεν τὰ κατὰ
 οὐδὲν διὰ τοῦτο πρόκειται εἰς
 ὁ βουλούμενος γὰρ ἐπιβλέπει
 εἰς τὸ ἐνοχλοῦν αὐτὸν
 τὴν ὑγείαν του, μόνον
 ἐκ τῶν φαρμάκων θεοῦ
 αὐτοῦ καλὴν διάθεσιν
 ἐκ τῶν κυριευόντων τῆς
 ψυχικόν, οὔτε σωματικόν
 γὰρ λάβη τὴν ἐντεῦθεν
 πον; εἰπέ μοι. Εἰσέρχου
 ρούμενος ἀπὸ λύπην
 καταβεβυθισμένος διὰ
 ἐπελθῶν δὲ καὶ ἀκού
 λέγοντα, Διὰ τί εἶσαι
 διὰ τί ταραττεσαι ἐντε
 Θεόν, ἐπειδὴ ἔτι θέλω
 ἢ σωτηρία τοῦ προσύ
 Λαμβάνει ἱκανὴν παρη

τινάξας ὅλην ἐκείνην
ἀπὸ ἐσχάτην πενίαν
λυπεῖται, βλέπων ἄ-
ύψηλοφρονοῦντας, καὶ
καὶ οὗτος πάλιν ἀκο-
γόντα, « Ἐπίρριψον
καὶ αὐτὸς σὲ διαθρέψ-
δταν πλουτήσῃ ἄνθρω-
δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ
αὐτὸν λήψεται τὰ πό-
γων ἐπιβουλάς καὶ
νομίζει ἀνυπόφορον
δαμόθεν γὰ εὖρη ἄνθρω-
δὲ καὶ οὗτος ὑπὸ τοῦ
γὰ μὴ καταφεύγῃ εἰς
ταῖς τοιαύταις περισ-
λέγοντα, « Αὐτοὶ ἐνδ-
χόμην. » Ἐίδες πόθ-
Ἄλλοι, λέγει, ῥάπτου
καὶ ἐπιβουλάς· ἀλλ' ἐ-
τὸ ἀκαταμάχητον, ἐπ-

ἐπὶ τὸν λιμένα τὸν
 χῆν, διὰ τῆς ὁποίας
 ἐλαφρὰ καὶ εὐκόλα.

Ἄλλος πάλιν κατὰ
 ἀπὸ ἐκείνους οἷτινες
 ἐγκαταλείπεται ὑπὸ
 λιστα τοῦ συγχέει

Ἄλλὰ καὶ οὗτος, ἀν
 ἐνταῦθα ν' ἀκούσῃ τ

« Οἱ φίλοι μου καὶ

μου ἤγγισαν καὶ ἔστ

μακρόθεν ἔστησαν, καὶ

τὴν ψυχὴν μου καὶ

ἐλάλησαν ματαιότητα

ἡμέραν ἐμελέτησαν.

τοῦ θανάτου ῥάπτου

ουσι τὸν πόλεμον ἀκ

τὴν ἡμέραν, τοῦτο

ζωῆς. Ἔτι λοιπὸν

ἐπεβούλευον ταῦτα κ

λέγει, « ὡσεὶ κωφὸς

λος οὐκ ἀνοίγων
ὥσει ἄνθρωπος οἰ
τῷ στόματι αὐτοῦ
ὑπερβολὴν, πῶς οὐ
ἐνίκησεν; Ἐκεῖνοι
τὰς ἀκοὰς ἔφραττε
κεῖνοι καθ' ὅλον τὸ
γλῶσσαν ἀκονοῦντε
τητας προφέροντες
κατέστειλε τὴν μα
ρετο τοιουτοτρόπω
ζον ταῦτα, αὐτὸς ἐ
ἄλαλος, καὶ ὡς ἀ
γλῶσσαν; Ἄκουε ο
τοσαύτης φιλοσοφί
ριε· » ἐπειδὴ, λέγει
εἰς σὲ ἐλπίδα, δὲ
τῶν γινομένων πα
σοῦ εἶναι ἰκανὴ ν
κάμη ἀκύρους καὶ
μηχανάς, καὶ γὰ

ηθῆ μηδὲν τῶν ὑπ
 : Ἴδετε πῶς εἶναι
 θεν κατάλληλον φ
 ἥτις κυριεύει τὴν ἀ
 πέλθη, καὶ νὰ ἀπο
 τικῆν, καὶ νὰ μὴ κα
 συμβαινόντων; Διὰ
 ἐδῶ νὰ ἔρχεσθε, κα
 χεστε εἰς τῶν θείων
 μόνον ὅταν ἔρχεσθε
 νὰ λαμβάνετε ἀνά
 νὰ δέχεσθε μετ' ἐπι
 μένων ὠφέλειαν. Δι
 γεννώμενον κέρδος
 γλῶσσαν κάμνει γ' ὁ
 γνώσεως· ἔπειτα καὶ
 ψοῦται, καταλαμπο
 τῆς δικαιοσύνης, κα
 ἐλευθεριμένη ἀπὸ τ
 σμῶν, καὶ ἀπολαύου
 χίαν. Καὶ ὅτι εἶναι

ρέωσιν τῆς σωματικῆς
 γίνεται εἰς τὴν ψυχὴν
 τροφὴ πνευματικὴ,
 καθιστᾷ τὴν ψυχὴν ἐπι-
 φιλοσοφωτέραν, μὴ
 γὰρ κυριεύεται ἀπὸ τὰ
 πέρα αὐτῆς ἐλαφρῶς
 γὰρ εἶπω οὕτως, εἰς αὐ-

Μὴ λοιπὸν, παρακατα-
 τοῦ κέρδους, ἀλλὰ καὶ
 γὰρ προσέχωμεν εἰς τὰ
 ἀνάγνωσιν, καὶ ἐνταῦθα
 ταῖς ἀπαντῶμεν τὸν κα-
 λίας ἀνωφελεῖς, ἀλλὰ
 θομεν, οὕτω γὰρ προσε-
 εἰς τὰ ἀναγινωσκόμενα
 τινὰ ὠφέλειαν, οὕτω
 ἐδῶ ἐρχόμενοι, ἐμέλλομεν
 τὸν καιρὸν εἰς ὁμι-
 λεις, καὶ γὰρ ἀναχωρ-
 χρήσιμον, τί τὸ ὄφελος

ἄτοπόν, ὅταν μὲν ἴ-
τικὴν, γὰρ προσπαθῶ-
τῆς πανηγύρεως, γὰρ
καὶ, μάλιστα καταθ-
χώμεθα ἐδῶ εἰς τὴν
γυριν, γὰρ μὴ σπου-
λαδόντες τὴν χρήσιμον
εἰς τὴν ψυχὴν, οὕτω
λιστα, ὅτε οὐδὲ θα-
νὰ κάμωμεν, ἀλλὰ
λωμεν καὶ νοῦν προσ-
λοιπὸν χειρότεροι τῶν
βιωτικῶς πανηγύρεις
δεικνύωμεν τὴν φρον-
γὰ ἔχωμεν, ὅταν
ὥστε ὄχι μόνον
ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλου
νάμεθα καὶ τὴν γυ-
τοὺς ὑπηρέτας, καὶ
καὶ αὐτὸν τὸν ἐχθ-
πνευματικὰ διδάγματα

κοινά, καὶ δὲν κάμνουν
 ταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἐ-
 σίον αὐτοῦ διὰ τὸν προ-
 τήν θερμότεραν προθ-
 εῖναι τόσον μέγα τὸ
 μάτων, ἃς βάλωμεν
 γνωσθέντα, καὶ, ἀπολ-
 ος, ἃς ἐπιστρέψωμεν
 μιλ. κθ'. εἰς Γέν. θ'. 20

ἐπισημασθέντων καὶ ἀπο-
 κειμένων ἐν τῷ βιβλίῳ

Νὰ προσέχωμεν ἀ-

ἐν ὅ,τι ἔργον πνευμα-

θώσωμεν, ἃς σπουδά-

χόθεν γὰ τὸ κρύπτω-

τέρου νοῦ· ὥστε γὰ

τὸν ἀκοίμητον ὀφθαλμ-

μεν ἑαυτοὺς ἀναξίους

εὐφημίας διὰ τὴν εὐφ-

τοὺς πρὸς χάριν πολ-

Διότι ἀμφοτέρω εἶναι

ἡμετέρας σωτηρίας,
 τικόν τι ἀποβλέπων
 τὸ γὰ μεγαλοφρονῆ δ
 Διὰ τοῦτο ἀνάγκη ν
 πνῶμεν, καὶ γὰ ἐπιθ
 τὰ ἐκ τῆς θείας Γρα
 κυριευθῶμεν ὑπὸ τῶ
 Διότι καὶ μυρία ἐὰ
 τὴν ἀρετὴν ἐξέτελεσ
 ἤθελεν εἶσθαι πάντων
 (— Ὀμιλ. λά. εἰς Γένε

ἄπο—καὶ ἐπὶ ἑστ—ἄπο

ἀνέ—ἄπο—ἄπο—ἄπο—ἄπο

τοῦ Θεοῦ ἢ Ἐκκλ

ἄπο—ἄπο—ἄπο—ἄπο—ἄπο

ματική, κα

Πολὺς καὶ ἀνέκφ

ἀγαπητοί, εἰς τὰ πρ

χρειάζεται νοῦς προσε

καὶ ἔξυπνος, ὥστε ν

τῶν ἐγκεκρυμμένων

Ἐπειδὴ διὰ τοῦτο κα

συνεχώρησε γὰρ μᾶς
τάληπτα πάντα τῶν
ψιλήν ἀνάγνωσιν, δι-
τητα ἡμῶν, καὶ δε-
πνίαν, οὕτω γὰρ κερδ-
λειαν. Διότι τὰ μὲν
ζητήσεως συνειθίζου-
ται καὶ περισσότερο
μετ' εὐκολίας, ταῦτα
τὴν καρδίαν ἡμῶν. α-
λῶμεν, ἀλλ' ἄς διεγε-
ἄς κυττάξωμεν ὀλοκλ-
τῶν Γραφῶν, διὰ γὰρ
τεῦθεν τὶ πλειότερον
τὴν οἰκίαν. Διότι πα-
θεοῦ ἢ Ἐκκλησία, κα-
πει καθὼς οἱ ὑπάγον
ἐπιστρέψωμεν ἀφοῦ
πλοῦτον· καὶ καθὼς ὁ
γὰρ ἐξερχώμεθα ἀφοῦ
τὰ κυριεύοντα πάθη μ

κλησιαζόμεθα καθ' ἐξ
συναντώμεθα ὁ εἷς
νά διαλυθῶμεν· ἀλλ'
χρήσιμον, καὶ ἀφοῦ
γλοῦντος αὐτὸν πά
έντεῦθεν.

Διότι ἰ Πῶς δὲν
παιδιά μας, στέλλον
κάστην ἡμέραν νά ὁ
θήκην τινά τῶν μαθη
ὑποφέρωμεν νά ὑπο
ματαίως, ἂν δὲν τὰ
πλειότερον· ἡμεῖς δὲ
χόμενοι εἰς τὸ πνευ
νά μὴ δεικνύωμεν ἰ
μάλιστα ὅπου τὸ κέ
τὴν σωτηρίαν; Ἐκασ
καλῶ, ἃς ἐξετάζη ἐ
τί μὲν ἐκέρδησεν ἐ
τί δὲ ἐκ τῆς ἐπιούσ
καὶ ἡμεῖς ὅτι ἐρχόμε

φελῶς. (— Ὁμιλ. Δ'. σελ. 316).

Ὁ Θεὸς βοηθεῖ τοὺς μετὰ τῶν
Γραφῶν τὴν Ἀνάγνωσιν
εἰς τὸν Αἰθίοπα Εὐνοῦ.

Μέγα καλὸν εἶναι τὴν
φῶν ἢ ἀνάγνωσις τοῦ
σοφρον τοῦτο μεταφῶν
τόν τοῦτο καλλιστῶν
τοῦτο κάμνει γὰ μὴ
ρόντων τοῦτο κάμνει
ἡμῶν πάντοτε ἐκεῖ,
τοῦ Δεσπότης τὴν ἀνάγνωσιν
ἐπιχειρῶμεν μετὰ πᾶσι
κόπους τῆς ἀρετῆς. Διὰ
μάθωμεν ἀκριδῶς τὴν
ταχεῖαν βοήθειαν ἡμῶν
τοῦ Δεσπότης τὴν ἀνάγνωσιν
τῶν ἀκριδῶν. Ἀπὸ

γερθῶμεν εἰς ζῆλον
 τῶν γενναίων ἀνδρῶ
 κωμένοι πρὸς τοὺς
 θαρρόμεν, καὶ πρὸ
 τοῦ Θεοῦ ὑποσχέσει
 κάμωμεν μετὰ πολλῶν
 φῶν τὴν ἀνάγνωσιν,
 τῶμεν τὰ ἐκεῖ περιεχ
 καὶ γὰρ ἐννοήσωμεν
 γὰρ παραβλεφθῆ ποτ
 πολλοῦ πόθου ἀσχολ
 ἄνθρωπος ἂν δὲν μ
 ὁ Δεσπότης, ἐπερχό
 οἴας ἡμῶν, φωτίζει
 λογισμὸν, ἀποκαλύπτ
 γίνεται διδάσκαλος τῶ
 θέλωμεν ἡμεῖς γὰρ σ
 μας. Διότι λέγει, «Μ
 τῆς γῆς.»

Ὅταν λοιπὸν λα
 πνευματικὸν, προσηλο

συνάξαντες τὸν λογισμὸν
 νοιαν ἀποδιώξαντες,
 ἀνάγνωσιν μετὰ πολλῆς
 λῆψις τῆς προσοχῆς, δὲ
 θῶμεν ὑπὸ τοῦ ἁγίου
 νόησιν τῶν γεγραμμένων
 ἐκεῖθεν τὴν ὠφέλειαν
 ἐκεῖνος ὁ βάρβαρος,
 πῶν, εὐρισκόμενος
 ἐπὶ τοῦ ὀχλήματος
 καιρὸν ἐκεῖνον τῆμέλει
 τῶν εἰς τὰς χεῖρας
 σπουδῆς ἀνεγίνωσκε
 τὰ ἐκεῖ διαλαμβάνόμενος
 εἰσέφερε πᾶν τὸ ἐκ
 τῆν προθυμίαν, τὴν
 πονεῖν γὰρ τὸν ὁδηγήσει
 πρᾶγμα ἦτο, ὥς μετὰ
 λήσῃ τὴν ἀνάγνωσιν,
 ἀμάξης. Ἄς ἀκίωτοι
 χόμενοι γὰρ κάμωσι τὴν

Γραφῶν ἢ ἀνάγνωσται
καὶ διότι συνοικουῦσι
γεγραμμένοι εἰς στρω-
ματίων, ἐπιμελουῦντο
τῶν πραγμάτων φρο-
νοῦσιν ὅτι δὲν πρ-
νοῦνται εἰς τῶν θείων
Διότι ἰδοῦ εὐνοῦχος,
τερα ἱκανὰ γὰρ τὸν
μετὰ τούτων ἢ πολ-
πλούτου ἀφθονία, α-
ρίαν, καὶ τὸ γὰρ φέρει
εἶναι εὐχολον γὰρ πρ-
τως ὁδοιπορῶν, μάλι-
στως ὁ πόθος καὶ ἡ
ἀπὸ τοῦ μέσου πάντ-
γετο εἰς τὴν ἀνάγνωσ-
τοῦ ὅποια τῶρα λέγουσιν
τὰ περιεχόμενα δὲν
βάθος τῶν γεγραμμέ-
κῆρον ματαίως καὶ ο

μὴ ἔχων μηδένα δ

Οὐδὲν τούτων ἐσυλ

γλῶσσαν, φιλόσοφος

νοήσας ὅτι δὲν θέλει

ταχέως τὴν ἄνωθεν

κάμῃ πᾶν τὸ κατὰ

ἀνάγνωσιν. Διὰ τοῦ

ὁ φιλόσοφος Δεσ

τὸν ἀφῆκεν ἀπρονό

αὐτὸν τὸν διδάσκαλο

Σὺ δὲ παρατήρει

φίαν, πῶς ἐπρόσμενε

τερον τὰ ἐκ μέρους

ιδίαν του βοήθειαν.

ὅλα ὅσα ἐκεῖνος ἔπρ

ἄγγελος τοῦ Κυρίου

α' Αναστάς πορεύου

νουςαν ἀπὸ Ἱερουσα

ἔρημος· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ

Κανδάκης τῆς βασιλ

προσκυνήρων εἰς Ἱε

στρεφε καθήμενος ἐπὶ τὸν
 ἀνεγίνωσκε τὸν προσευχόμενον
 ἀκριβῶς μᾶς ἐδιηγήθη
 εἰπὼν, ὅτι Αἰθίοψ
 βάρβαρος ἔπειτα λέγει
 ρίσκετο εἰς ἀξίωμα
 τητα· ὅς ἐληλύθει
 ρουσαλήμ· ἰδὲ καὶ
 του, ἧτις εἶναι ἰκανὴ
 γνώμην· διότι ἰδοὺ,
 διὰ ν' ἀποδώσῃ εἰς
 νησιν· — ἐπειδὴ ἐνόμι-
 ἦτο περιορισμένη
 πολλὴν ὁδὸν ὑπάγον
 σευχάς των. Διὰ τὴν
 καὶ οὗτος, ὅπου ἦτο
 Ἰουδαϊκῆ, διὰ νὰ ἀπὸ
 τὸν Δεσπότην· καὶ ἀφ'
 « Ὑποστρέφων, » λέγει
 ἄρματος αὐτοῦ ἀνεγί-
 νωσκε

Ἐπειτα πλησιάσα

αὐτόν, » Ἄρα γε
 ἰ. Εἶδες ψυχὴν πλήρως
 γινώριζε μὲν τὰ ἐνδ
 ὁμως εἰς τὴν ἀνάγνω
 διόσκαλον νὰ τὸν
 γείρει ὁ Ἀπόστολος
 ἐρωτήσεως. Ὅτι δὲ
 γὼν πρὸς τὴν κατα
 αὐτῆ ἢ ἀπόκρισις
 ὁ Ἀπόστολος εἶπεν
 γινώσκεις; » ἂν καὶ
 ὁὐκ ἐκακοφάνη εἰς
 ἐνόμισεν ὅτι ὑδρίσθη
 ἀνοήτων, καὶ πολλὰ
 εἰς παντοτεινὴν ἄγν
 γήσωσι τὴν ἄγνοιάν
 τοὺς δυναμένους νὰ
 τούτων ἔπαθε· ἀλλ
 πάσης ἡμερότητος
 ψυχῆς του τὴν κατα
 γὰρ ἂν δυναίμη, ἐ

οὐχὶ μόνον ἀπεκρίθη
 πειτα τὸν ἐπαρέδραμ
 κνύων εἰς ἡμᾶς τῶ
 ἀροῦ εἶπε ταῦτα,
 βάρβαρος, ὁ ἐπάνω
 νόμενον εὐτελῆ, τὸν
 φρόνητον, γὰ ἀναδῆ
 ! Εἶδες ψυχῆς προθυ
 τασιν; ! Εἶδες βαρβά
 ἐπλήρουνε τὸ ὁποῖον
 συνετὸν, ὄρθριζε πρό
 αὐτοῦ ἐκτριθέτω ὁ
 καίως ὁὐδὲν παρεδλέφ
 ἀπήλαυσε τῆς ἄνωθε
 ἀφῆκεν οὐδὲν τῶν ὅ
 σφέρη; Διὰ τοῦτο
 σκαλον, ἐμάνθανε με
 κειμένων τὴν δύναμιν,
 ! Βλέπετε πόσον με
 γεταί τις μετὰ προσοχῆ
 Γραφῶν τὴν ἀνάγνωσ

ἔφερα εἰς μέσον τοῦ
στορίαν, διὰ νὰ μὴ ἐν-
μιμηταὶ τοῦ Αἰθίοπος,
καιρὸν ὁδοιπορίας ἤρ-
εἰκανὸς εἶναι ὁ βάρβαρος
ἔλων ἡμῶν, καὶ τῶν
καὶ τῶν στρατολογημῶν
καὶ ἔλων ἐν γένει, οὐδὲ
γυναικῶν, καθόσον με-
τρίθουσιν εἰς τὴν οἰκίαν
ὅσοι προετίμησαν τὸ
μανθάνωσι πάντες ὅτι
λυμα πρὸς τῶν θείων
ἀλλὰ δυνατὸν οὐχὶ με-
ἴσταν εἰς τὴν ἀγορὰν
ἴσταν κάμνωμεν, καὶ
ἴσταν εὐρισκώμεθα, καὶ
ἐμπεπλεγμένοι, ν' ἀκοῦ-
των, ὥστε, τὰ ἐκ μέρους
ἐπιτύχωμεν ταχέως
βλέπων ὁ Δεσπότης ἡμῶν

ἐπιθυμίαν, δὲν θέλει τὴν ἄνωθεν ἔλλαμψιν, μῶν. Μὴ ἀμελῶμεν λογισιν, ἀλλὰ, καὶ ἂν γνωρίζωμεν τὴν δύναμιν, καὶ ἂν τὴν διαβάζωμεν. Διότι ἡ τὴν μνήμην ἀνεξάλειμνον ἀναγνώσαντες τοῦτο ἀναγινώσκοντες διαμιᾶς, τοῦ φιλανθρωπιάτως τὴν διάνοιαν παμεν τώρα, διὰ νογνωσιν τῶν θείων δὲ, ὅτι καὶ εἰς ὅλα σπότου ἢ συνήθεια, μέρους μας, νὰ χορηγοῦμεν τὴν με δαψίλειαν, καὶ πράξεν ἐπὶ τῆς ἀναγκαστικῆς πέμψας τὸν δὲ τοῦτο πράττει καὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν, ἀκουσον λέ. εἰς Γένεσ. ιδ'. 1

Αί Γραφαί δὲν ὁμοιάζουσι

Μεγάλη εἶναι ἡ

καὶ πολὺς ὁ πλοῦτος

μένος εἰς τὰ λόγια. Δ

θείας προσέχοντες γὰρ

ν' ἀπολάβωμεν ἐξ αὐ

πειοῦ διὰ τοῦτο καὶ ὁ

“Ἐρευνᾶτε τὰς Γρα

μεν ἀπλῶς εἰς ψιλὴν

τες τὸ βάθος, γὰρ δυν

ἀληθὲς νόημα τῆς Γ

ἡ συνήθεια εἶναι τοιο

ναταί τις πολλάκις γὰρ

των· διότι θεῖα εἶναι τὰ

ἀνθρώπινα, καὶ διὰ τῆ

κειμένην ἐναντίως εἰς

Καὶ πῶς; ἐγὼ σᾶς τ

τὴν ἀνθρωπίνην λέγω

σπουδὴν καὶ ἐπιμέλει

συναρμογὴν· ἐδῶ δὲ

ἡ Γραφή ἀδιαφορεῖ

λους ἢ τῆς συναρμο-
 λεγόμενα ἔχουσιν οὐ-
 θοῦσαν, καὶ τὸ κάλλος
 λήν καὶ ἀνεκδιήγητον
 τὰ νοήματα· ἐδῶ δὲ
 λέξις μᾶς ἤρκησε πο-
 λόκληρον τὴν διδαχ-
 ἔ. 7. Τομ. Δ'. σελ.

Ἡ ἀσφάλεια τῶν εἰς

Μετὰ προσοχῆς λο-
 τοῦ Θεοῦ δωρούμενα
 τῆς ψυχῆς τὴν σωτη-
 μεν ἐντεῦθεν. Ἐπειδὴ
 κάστην ἔμπροσθεν σο-
 τράπεζαν, ὥστε μὲ
 μὲ τὴν πολλὴν τῶν
 ἀποκλείσωμεν πᾶσαν
 ἐπιβουλήν. Διότι, ὅτι
 πολλῆς σπουδῆς κο-

τικά, ὄχι μόνον δὲν θε-
 λὰ οὔτε γ' ἀντιβλέψη
 ὅτι θέλει κοπιᾶσει ἀ-
 αὐτοῦ θέλει δεῖξει κ
 λῆς. (Ὁμιλ. λζ'. εἰς
 σελ 373).

Ἡ Γραφή παραβάλλεται

Καθὼς λιθάδιον εὐο-
 φορα καὶ ποικίλα τὰ ἄν
 δεικνύει τῶν δικαίων τ
 ἀπολαύσωμεν, καθὼς
 τὴν εὐωδίαν, ἀλλὰ διό
 τὴν ἐξ αὐτῶν ὠφέλεια
 εἶθ'. 1. Τομ. Δ'. σελ. 4

Μέρη τινὰ τῆς Γραφ

Μετ' εὐλαβείας καὶ
 μεν, ἀγαπητοί, τὰ ἐν τ
 χόμενα· διότι τίποτε δέ

ταίως, ἀλλ' ὅλα πρὸ
 μετέραν ὠφέλειαν, ὅ
 αὐτῶν τινά. Διότι δὲν
 ρίσωμεν ὅλα, ἀλλ' ἀν
 εἰς ἡμᾶς δυνατὸν, ν'
 τίας, ἀλλ' ὅμως ἔχου
 τινὰ θησαυρὸν πολὺ
 τον. (— Ὅμιλ. μδ'.
 σελ. 452).

Διατὶ ἐγράφησαν

Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν
 στοῦ, λέγοντος, «Ἐρε
 ρὸς πολὺς εἶναι ἕναπο
 καὶ κεκρυμμένος εἰς
 ἐρεύνης χρεία, ὥστε,
 ναμιν τὴν κρυπτομένην
 μεν γὰ εὔρωμεν πολ
 Ἐπειδὴ, διὰ τοῦτο φ
 τος ἢ χάρις γὰ καταγ

αί ἀρεταί, διὰ νὰ ἔχῃ
 δασκαλίαν, καὶ νὰ οἴκῃ
 ὄν πρὸς ζῆλον καὶ με-
 μιλ. μέ. εἰς Γένεσ. κ'.

Οἱ πατέρες χρεωστοῦσθε

τὰ υἱοὺς ὑμῶν γραμματεῖς

«Οἱ πατέρες ἡμῶν
 τε ὅσοι ἀμελεῖτε τὰ
 αὐτὰ νὰ τραγηθῶσι τὰ
 ταφρονεῖτε τὰ θεῖα ὁ-
 τοιοῦτοι αὐτοὶ οἱ πατέ-
 ρες τὴν ζωὴν εἰς τὰ διηγη-
 τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔκαμνο
 καὶ οἱ εὐεργετηθέντες
 μούμενοι τὰς εὐεργεσίας
 οὐ μικρὰν ἀφορμὴν θε-
 διηγημάτων τούτων,
 ζῆλον τῆς ἀρετῆς. Δι-
 τῶν γονέων τὰ στόμα

πᾶσα διατριβὴ εἶχε
 τὰ ὑποῖα οὐδὲν ἧτο
 ὄτερον. (—'Εξήγησι
 σελ. 145).

Χρεία γὰ μελετῶμεν

«'Εμνήσθητι ἡμερ
 πᾶσι τοῖς ἔργοις σου
 σθην (ἐνθυμοῦμαι), σ
 στιν, ἔλαμον ἔργον
 τοὺς παλαιούς συμβε
 εἰς τὸν νοῦν μου. Δι
 Γραφῶν ἀπολαμβάν
 ρίαν καὶ φιλοσοφίαν
 ἔλεγε, «Διὰ τῆς ὑπο
 τῶν Γραφῶν τὴν ἐ
 «Πᾶσα Γραφή θεείπ
 διῶσκαλίαν, πρὸς ἐ
 Καὶ οὗτος λοιπὸν ε
 ραχὴν εὐρισκόμενος

στρέφων τὰ παλαιὰ εἰς
τὰς οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ
γεγενημένας. (— Ἐξήγησις
σελ. 454).

Αἱ Γραφαὶ προξενούσιν
τὸ βραχὺ καὶ οὐδαμινὰ

Ἐλάτε λοιπὸν καὶ
τῆς ζήτησιν τῶν ἡδῶν
ἀποπλύνωμεν τὴν οὐρανὴν
ἀνάγνωσιν, ὡς μὲ πο
μνοῦσι καὶ οἱ ναῦτα
μίαν, καὶ πολὺ πέλαγ
σωσιν εἰς λιμένα γαλ
νία, καὶ παραμερίζουσιν
ἀπὸ τοῦ πλοῖος, ἀναζα
καὶ φαγητὰ, καὶ ποτ
καὶ τὸ παρασκευάζουσιν
πὴν ναυτιλίαν. Τούτοι
μηθῶμεν· καὶ ἐλευθ
λίγου γενομένης ταρ

τῶν κυμάτων, ἄς
ὡς εἰς λιμένα τινὰ
νάγνωσιν. Διότι εἶνε
τεῖχος ἀδιάρρηκτον,
ὄξα ἀναφαίρετος, κ
μία ἀμάραντος, καὶ
ὅσα δύναται τις νὰ ε
φῶν ἢ συναναστρο
ἀποδιώκει, καὶ τὴν
πένητα καθιστᾷ πλου
καὶ εἰς τοὺς πλουτ
καὶ τὸν ἀμαρτωλὸν
καιον καθιστᾷ εἰς φ
πάρχοντα κακὰ ἀνα
ἀγαθὰ καταφυτεύει, ὁ
ναφέρει τὸν ἄνθρωπο
γον ὁ' ἐπαναφέρει τ
ρίζονει, καὶ τὴν κάμ
σα φάρμακον πνευμ
ἀνέκφραστῆς, τῶν τ
καὶ τὰς ἀκάνθας τῶν

τὸν ἀγρὸν κάμνει καὶ
εὐσεβείας καταβάλλει.

Ἰὼ. Ἄς μὴ παραμελῶν
γάλα, μήτε ἄς λείπων
ἄς τρέχωμεν ἐνταῦθα
ώμεθα ἀδιαλείπτως,
πληγόνεταιί τις βλέπων
πενίαν γὰ καταπιέζει
ἀληθῆ τῶν πραγμάτων
τὰς σκιὰς, ἄς ἐναγκα
ὅτι καὶ ἡ σκιά, ἂν κα
σώματος, εἶναι ὅμως ο
μεγαλητέρα, ἀλλὰ ο
φαίνεται, ὅταν ἡμε
ὅταν δὲ ἐν σταθερᾷ μ
ται ὑπεράνω τῆς κεφ
ζεύεται πανταχόθεν, κ
βραχυτέρα ὅπερ δύν
ἀνθρώπινα. Διότι, ἐνό
κρότερα τῆς ἀρετῆς,
ρόντος βίου τὰ πρά

αὐτὸ τὸ λαμπρότατον
 τότε βλέπει καὶ τὸ
 οὐδαμινὸν τῶν φθαρ-
 μαθάνει σαφῶς ὅτι
 καλῆτερα τῶν ποτα-
 φαίνονται καὶ παρα-
 μὴ φοβοῦ ὅταν πλο-
 Εὔ. σελ. 518).

Πλανῶνται οἱ κρίνοντες

Ἐπιμελῶς προσέχ-
 Γραφῶν εἶναι τῶν ο-
 μέταλλα ἀνασκάπτον-
 τὰ ἐλάχιστα ψήγματα
 φλέβα, παρατηρῶσι
 μάλλον χρεωστοῦμεν
 ἐπὶ τῶν Γραφῶν; Ἡ
 τῶν ζητουμένων ἢ ε-
 κολος. Διότι, ἐπειδὴ
 καὶ τὸ χρυσεῖον ἄλλο

μέ τὸ χῶμα φύσις τῶν
 ὀφθαλμοῦς. Ἄλλ' ὁμοίως
 παύουσιν, ἀλλὰ δεῖκνυται
 ἐξετάζοντες, γνωρίζουσι
 τί δὲ ὄντως χρυσεῖον.
 εἶναι οὕτως· διότι δὲ
 μεμιγμένον μέ τὴν γὰρ
 σίον. Διότι λέγει, α Ἰ
 ἀργύριον πεπυρωμένον
 αἱ Γραφαὶ δὲν εἶναι μα
 γασίαν, ἀλλὰ παρέχουσι
 τοὺς ζητοῦντας τὸν πῶς
 ἀρκεῖ νὰ ἐμβλέψῃ τις
 πάσης ὠφελείας, νὰ
 νὰ ἀνοίξῃ, καὶ νὰ θεῶν
 λαμπρότητα. Δὲν εἶπε
 ἔτυχεν, οὐδ' ἐμάκρυνα
 ἐπειδὴ εὐρίσκονται ἄν
 ὅποιοι ὅταν λάθωσιν
 βλους, καὶ ἀπαντήσωσιν
 μάτων κατάλογον, εὐ

λέγουσι πρὸς τοὺς
 γον εἶναι, καὶ τίπο
 ἰ Τί λέγεις; ὁ Θεὸς
 εἵπης, Δὲν χρησιμε
 λήν μόνην ἐπιγραφ
 θέλεις σταθῆ μετὰ
 κείμενον πλοῦτον;
 ὀνόματα, καὶ ἐπιγρα
 ἐνὸς μόνου στοιχείο
 τοῦ νὰ καταφρονῆς
 μιλ. 6'. εἰς Ἡσαίου

Ἔπρεπε νὰ ζῶμεν τό
 ζώμεθα τὴν ἀπὸ τῶ

Ἔπρεπε μὲν μηδ
 τῶν γραμμάτων βο
 μεν τόσον καθαρὸν
 ἢ χάρις νὰ χρησιμεύ
 μετέρας ψυχάς, καὶ
 μένα διὰ μέλανος,

ἵνα γεγραμμένα διὰ
πεμακρύναμεν ἀφ' ἧς
θετε καὶ τὸν δεύτερον
Ἐπειδὴ ὅτι ὁ πρῶτος
ρωσεν ὁ Θεὸς καὶ διὰ
πραξί. Διότι καὶ με
βραὰμ, καὶ με τοὺς
τὸν Ἰωβ, καὶ με τὸν
γραμμάτων, ἀλλ' α
εὐρίσκων τὴν διάνοια
δῆμος τῶν Ἑβραίων
κίας τὸν πυθμένα, τὸ
καὶ τὰ γράμματα, τὰ
τούτων ὑπενθύμισις.
ἴδη ὅτι συνέθη οὐχὶ
λαιᾶ Διαθήκη Ἁγίων
Καινῆ. Διότι οὐδὲ ε
δωκε τίποτε γραπτὸν
μάτων ὑπεσχέθη γὰ
τὴν χάριν, λέγων, α' ἵ
πάντα.» Καὶ διὰ γὰ

καλλήτερον, ἄκουσον
 « Διαθήσομαι ὑμῖν ἰ-
 μους μου εἰς διάνοι-
 γράψω αὐτοὺς, καὶ ἔσο-
 Καὶ ὁ Παῦλος δὲ, ταύ-
 ἔλεγεν, « εἰληφέναι
 ἀλλ' ἐν πλαεὶ καρδία
 προϊόντος πολλοῦ χρ-
 κεν δογμάτων, οἱ δ-
 τρόπων, ἔγεινε πάλιν
 μάτων ὑπόμνησις.

Στοχάσθητι λοιπ-
 ἡμεῖς, οἵτινες χρεωσ-
 θαρῶς, ὥστε μηδὲ
 ἀλλὰ γὰ προσφέρωμε-
 βιβλίων εἰς τὸ Πνεῦμα
 λέσαμεν τὴν τιμὴν ἐκ-
 τὴν χρεῖαν τούτων, γ-
 τε τὸ δεύτερον ἰατρικ-
 ναι ἔγκλημα τὸ γὰ γ-
 καὶ γὰ μὴ ἐλκύωμεν

τος τὴν χάριν, συλλογισ-
τηγορία θέλει εἶσθαι,
ταύτην νὰ μὴ θέλωμεν
παραβλέπωμεν τὰ γρῶμα
καὶ ἀνωφελεῖ, καὶ νὰ
κόλασιν μεγαλητέραν
βῆ, ὡς προσέχωμεν μὴ
μένα. (— Ὑπόμν. εἰς
σελ. 1—2).

Τῆς Ἱστορίας τοῦ Χριστοῦ
κινύεται ἀπὸ τοῦ τριτοῦ

Τί λοιπόν; δὲν ἔρχεται
πῆ ὅλα; ἔρχεται μὲν, ἀλλὰ
γράφοντες, μήτε κατὰ
ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις
συνομιλήσαντες πρὸς ἀλλήλους
ὡς ἀφ' ἐνὸς στόματος
τῆς ἀληθείας ἀπόδειξις
ἅλον τὸ ἐναντίον, διότι

φωνοῦντες. Αὐτὸ τοῦ
 μα μέγιστον τῆς ἀλγ
 φωνήσῃ ἀκριβῶς ἔλα
 τὸν τόπον, καὶ αὐτὰ
 ἤθελε πιστεύσει, ὅτι
 πίνην τινὰ συνθήκην,
 ἐπειδὴ δὲν εἶναι τῆς
 φωνία. Τώρα δὲ κα
 νομένη διαφωνία ἀπ
 ὑποψίας, καὶ ἀπολα
 τρόπου τῶν γραψάντε
 τίποτε διαφόρως πε
 δὲν βλάπτει παντελῶ
 θειαν· καθὼς, Θεοῦ
 θήσῃ ν' ἀποδείξωμεν

Παρακαλοῦμεν δὲ
 νων νὰ παρατηρῆτε
 ὡδῆ, καὶ εἰς ἐκεῖνα
 ζωὴν ἡμῶν, καὶ συγ
 ποτε δὲν εὐρίσκεται
 διαφωνήσας. Ἔτινα

Θεὸς ἔγεινεν ἄνθρωπο
ἑσταυρώθη, ὅτι ἐτάφ
φθη, ὅτι μέλλει γὰ κρ
ἐντολάς· ὅτι δὲν εἰσή
Παλαιάν· ὅτι Υἱὸς,
ὅτι τῆς αὐτῆς οὐσίας
τοιαῦτα. Διότι εἰς τα
συμφωνοτάτους. Ἐάν
δὲν εἶπαν ὅλοι ὅλα, ἀ
κεῖνα, τοῦτο μὴ σε θ
χεν εἶπει ὅλα, ὁ τῶν
εἶσθαι περιττός· καὶ, ἀ
φορα πρὸς ἀλλήλους γ
τὴν ἀπὸ τῆς συμφωνίας
κοινῆ πολλὰ διηγήθησα
ἔν τι ἴδιον ἐξιστόρησε·
κατά τι καὶ ὡς ἐρρίμει
καὶ γὰ μᾶς δώση ἀκρι
λεγομένων ἀληθείας. (Ἰ
ά, Τομ. Ζ', σελ. 5—6)

Τὸ ἐκ τῆς μελέ-

Ἐκ τῶν θείων Γ
ἢ ψυχὴ μέγα τι καὶ
εἰς τὸν Θεὸν θέλομε
τίζοντες περὶ αὐτῶν,
λογίας, καὶ κακολογί
στόματα ἡμῶν, με
καὶ εἰς δαίμονας θέ
πλίζοντες τὴν γλῶσσο
γους, καὶ τοῦ Θεοῦ
περισσότερον, καὶ μ
κάμει τὸ ὄμμα ἡμῶ
καὶ στόμα, καὶ ἀκοῖ
ᾧστε νὰ δουλεύωσιν
νὰ λαλῶμεν τὰ αὐτ
αὐτοῦ· διὰ νὰ ψάλλ
γεκεῖς· διὰ νὰ ἀναπέ
τούτων νὰ ἐκκαθαρίσ
Διότι καθὼς σῶμα ὁ
γεται ὑγιέστερον· οὐ

μὲ τοιαύτας μελέτας
 βλέπεις καὶ τοῦ σώματος
 ὅταν μὲν διατρίβωσιν
 ὅταν δὲ εἰς ἀέρα λεπτοῦ
 εἰς πηγὰς, καὶ εἰς παρὰ
 καὶ ὑγιεινότεροι; Τοιοῦτος
 ὁφθαλμός. Διότι, ἐὰν
 τῶν πνευματικῶν λογισμῶν
 καὶ διαυγῆς, καὶ ὀξυδερκέως
 Ὅμιλ. 6'. Τομ. Ζ'. σελ. 118.

Ἐλέγχονται οἱ τῶν
 ἀμ.

Τίς τάχα ἐξ ὑμῶν,
 σταμένων, ἐρωτηθεὶς
 ἓνα ψαλμὸν, ἢ ἄλλο τι
 Δὲν εἶναι οὐδεὶς. Καὶ
 μόνον, ἀλλὰ τοῦτο ὅτι
 ματικά, εἴσθε παρὰ
 σατανικά, Ἐπειδὴ, ἀ

περὶ διαβολικῶν ἀσμε
 σέμων τραγωδίων,
 ρίζοντας ταῦτα μετ'
 αὐτὰ μετὰ πολλῆς ἡ
 γία τῶν ἐγκλημάτων
 ἐγὼ ἀπὸ τοὺς μοναχ
 καὶ παιδία, καὶ οἰκί
 ἀληθεία, εἶναι ὁ πά
 εἰς ἐκείνους μόνους
 φῶν τὴν ἀνάγνωσιν,
 πολὺ πλεόν ἀπ' ἐκείν
 στρεφόμενοι καὶ καθ'
 τες πληγὰς, οὗτοι μ
 Ὡστε πολὺ χειρότερο
 γνώσκη εἶναι τὸ νὰ κ
 ριπτόν. Διότι σατανι
 ταῦτα.

Δὲν ἀκούετε τὸν
 νουθεσίαν ἡμῶν ταῦτ
 εἰάν μὲν χρειασθῆ
 ἀνίπτους χεῖρας, δὲν

φρονεῖς ὅτι τὰ ἐν αὐτῷ
πολὸν ἀναγκαῖα. Διὰ
κάτω. Ἐπειδὴ ἂν θ
μέγα τὸ ἐκ τῶν Γρα
τὸν, ποῖος μὲν γίνε
ποῖος δὲ ὅταν ἀκέρως
διάκεισαι ὅταν διατρί
πῶς ὅταν κάθησαι
ἰδεῖ πολλήν τὴν δια
ἐκείνης τῆς ψυχῆς, ἃ
Διὰ τοῦτο ὁ Παῦλος
χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί
συνεχεῖς τοῦ Πνεύματος
τοῦτο εἶναι, καθ' ὃ ὅ
καθὼς ἕνεκεν τῶν ἄλλο
αὐτῶν. Τῆτο εἶναι τροφ
ἀσφάλεια· καθὼς ἐξεν
εἶναι λιμὸς καὶ φθορά
αὐτοῖς οὐ λιμὸν ἄρτο
λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι λό
θύναται γὰρ ἵνα ἀθ

καχὸν τὸ ὁποῖον ὁ
 τιμωρίαν, τοῦτο ἔλκ
 νω τῆς κεφαλῆς σο
 βαρύν τινα λιμὸν, κο
 πάντων; διότι αὕτη
 ρεται καὶ σώζεται
 τὴν παρακινεῖ, καὶ τὸ
 ὄνει, καὶ λόγος αἰσχ
 μίαν, καὶ λόγος γέμ
 ρει εἰς σωφροσύνην.
 τοσαύτην δύναμιν, π
 εἶπέ μοι; Διότι ἐάν
 ναμιν, πολὺ μᾶλλον
 μετὰ τοῦ Πνεύματος
 φῶν λαλούμενος λόγ
 πυρὸς τὴν πεπωρω
 σκευάζει ἐπιτηδεΐαν

Λέγουσι δὲ, Τί τὸ
 δὲν κάμνη τὰ λεγόμε
 δὲν θέλει εἶσθαι βεδ

καὶ θέλει κατακρίνει
 θέλει ἔλθει ποτὲ και
 μέγα. Ὅστις δὲ ὑὲν
 πότε θέλει παύσει ὁ
 θέλει κατακρίνει ἑαυ
 πὸν τῶν θείων Γραφ
 τα εἶναι διαλογισμοὶ
 ἀφίνουσι γὰ ἴδωμεν
 κερδήσωμεν τὸν πλοῦ
 Ὅμιλ. 6'. Τόμ. Ζ'. ο

Διατί χάνουσι πολλοὶ τὸ
 θωσιν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας
 τὸ κακὸν τοῦτο;

Πολλοὺς ἀκούω λέ
 θα παρόντες καὶ ἀκού
 λόμεθα ἀφοῦ ὁ ἐξέλθ
 ἀντ' ἄλλων, σβύνοντες
 λοιπὸν δυνάμεθα γὰ
 βαίνη τοῦτο; Ἄς στο
 ἘΠόθεν λοιπὸν γίνετα

βολή; Ἀπὸ τὰς ἀπ
πονηροῦς ἀνθρώπου
ἔπρεπεν, ἀναχωροῦ
ἐμπλεκόμεθα εἰς π
σύναξιν, ἀλλ' εὐθύς,
να καλῶμεν τὴν γυν
μεθέξωσι καὶ αὐτοὶ
χθέντων, καὶ τότε ν
πράγματα. Διότι ἐ
ὄεν ἤθελες ὑπάγει ε
μή σε στερήσωσι τῆ
εἰς τὴν ἀγορὰν ὑποθ
να κάμνης τοῦτο ἐξε
Τώρα δὲ κάμνομεν τ
τὰ πάντα. Διότι πρ
ὠφέλεια τῶν λεχθέν
ξωθεν προσπιπτόντων
ἀφαιρεῖ.

Διὰ να μὴ γίνηται
χωρῆς ἀπὸ συνάξεως
ἀναγκαιότερον, εἰμὴ

σου τὰ εἰρημένα. Διὰ
ἀγνωμοσύνης γ' ἀφιερω-
τε καὶ ἐξ ἡμέρας, ἐξ
μίαν ἡμέραν, μᾶλλον
ἡμέρας γὰρ δίδωμεν.

Ἰ Δὲν βλέπετε τὰ πα-
ρῶσα λάθωσι, ταῦτα μὴ
ῶρα; Τοῦτο λοιπὸν ἀ-
ποδοῦν ἄλλως δὲν θέλομεν
τῆς ἐνταῦθα ἐλεύσεως
ἡμέραν εἰς πίθον τρυ-
φῶντες τὴν σπουδὴν
μένων, ὅσιν δεικνύομεν
γύρου τὴν φύλαξιν· ὅ-
τι λάθωσι, τὰ ἀποθέτε-
σφραγίζει, ἡμεῖς δὲ, ἐκ
χρυσίου καὶ ἀπὸ λίθου
καὶ τοὺς θησαυροὺς τῶν
δὲν τὰ ἀποθέτομεν ἐκ
ἀλλ' ἀπλῶς καὶ ὡς ἔστι
γνωσιν ἔξω τῆς διανοίας

ἰ Τίς λοιπόν θέλει
ἡμεῖς ἐπιβουλεύωμεν
ἐκουσίως εἰς τὸ σαυ-
γίνηται τοῦτο, ἅς
τὰς γυναῖκας καὶ ἐπι-
νητον τὸν ἐξῆς, δη-
τῆς ἐδομαῶδος γὰρ
εἰς τὴν ἀκρόασιν, καὶ
σθέντων. Καθότι τοῖς
εὐμαθέστεροι πρὸς
εἰς ἡμᾶς ὁ κόπος
ὑμῶν τὸ κέρδος πρὸς
τὴν μνήμη τὰ
ἀκούετε τὰ μετὰ
τοῦτο μικρόν τι πρὸς
μένων, τὸ γὰρ γνωρί-
τῶν παρ' ἡμῶν ὑφ' ἡμῶν
Διότι, ἐπειδὴ δὲν ἐπι-
σμεν ὅλα εἰς μίαν
τοῦ μνημονικοῦ τὴν
ἡμέρας ὡς παραδ-

τρόπον τινα, ὡς μίαν
εἰς τὴν ψυχὴν, ὥστε
Γραφῶν τὸ σῶμα. (—
έ. Τόμ. Ζ'. σελ. 71—

Ὁ Χριστὸς δὲν ἀποκλ
ἀμελείας τῶ

« Πᾶς γραμματεὺς,
τῶν οὐρανῶν, ὅμοιός ἐ
ὅστις ἐκθάλλει ἐκ τῶ
καὶ παλαιά. »

Ἰδὲς πῶς δὲν
Παλαιάν, ἀλλὰ καὶ
ὕπερ αὐτῆς θησαυρό
ὅσοι εἶναι ἄπειροι τῶν
γὰ ἦναι οἰκοδεσπότηαι
μήτε παρ' ἄλλων λα
πρὸς ἐαυτοὺς ἀπὸ
δὲ οὗτοι μόνον, ἀλλὰ
τοῦ μακαρισμοῦ τούτο

καὶ παλαιά· ἐπειδὴ
 τοῦτο οὐδὲ νέα· καὶ
 οὐδὲ παλαιά ἔχουσι
 Καθότι ταῦτα εἶναι
 μένα μετ' ἀλλήλων.

Ἄς ἀκούσωμεν τῆν
 Γραφῶν τὴν ἀνάγνω-
 νομεν, πόσῃν πεν-
 ἀρχίσει γὰ πολιτευώ-
 οὔτε αὐτοὺς τοὺς νό-
 γὰ πολιτευώμεθα, δὲ
 πλούσιοι, ὅσοι μαίνο-
 χῶς τινάσσουσι τὰ
 τὰ φάγωσιν οἱ σκώλη-
 φθείρει τὴν ψυχὴν
 λήθη, ἴδεν ἀναγινώ-
 κρούεις τὴν φθορὰν,
 σου, ὅεν θεωρεῖς συνε-
 καὶ παρατηρεῖς τὰ με-
 Διότι ἔχει καὶ κεφαλή
 ἀπὸ πᾶν εὐμηρφόν γ

τάχα εἶναι ἡ κεφαλὴ
 σύνη. Διὸ καὶ ἀπὸ αὐτῆς
 « Μακάριοι οἱ πτωχοὶ
 εἶναι ἡ σαρφία καὶ ἡ
 πνευματικούς ὕμνους
 ἐμπειρία καὶ ἡ τῶν
 καὶ ἡ φιλανθρωπία καὶ
 χωρὶς κεφαλὴν δὲν ὀ
 οὐδὲ χωρὶς ταπεινοφ
 σωθῆ. Διότι ἐκεῖθεν
 (— Ὑπόμν. εἰς Ματθ.

— ἐν τῷ πνεύματι ἔστι —

καὶ ἡ ἐκείνη ἡ ἐκείνη καὶ

ἐκείνη Πόλους πρέπει γὰ καὶ

ποῖαν γὰ λαμβάνωμι

ὁμοτράπεζοί σου

καὶ ἐλεύθεροι, ὅχι ἐπὶ

ἂν δ' ἐπιθυμῆς γὰ

ἀμοιβὴν τῆς τροφῆς, τ

γὰ λαμβάνωσι τὰ Βί

σχωσι τὸν θεῖον νόμον

ρίστησιν θέλουσι καὶ
 ἐκεῖνα καὶ γελοιώδη
 καὶ σὲ καὶ ἐκείνους
 σχύγουσιν ὅλους ὁμο
 μέθυσον, ἐκείνους
 δούλους. (Ἰπόμν.
 Ζ'. σελ. 502—503)

Χρεωστοῦμεν νὰ

‘Αγία

Πολλαὶ γυναῖκες
 τοὺς τραχήλους Εὐα

Ἰ Δὲν ἐξεύρεις γρ

τάς Γραφάς, διὰ νὰ

λαίῳν; Μάλιστα μέ

ἐνώ ἡ ἐκκλησία εἶν

μὴ ἐμβαίνῃς καὶ ν

ἐκεῖνα νάματα· πλὴν

τῶν Γραφῶν τοὺς

τούτους ἔπρεπε γὰ ἰδῆ

Ἰομιλ. οὐ'. Τόμ. Ζ'.

Εἰς ποίους πρέπει γὰ δε

Ἢταν δὲ ἡμεῖς φυγ

λον δὲ πάντοτε ἀρρώ

σάγομεν, οὐδὲ χρήματ

μιον τινὰ καὶ ἐχθρὸν κα

μέσω, οὕτως ἀμελοῦμε

γων, σκοπὸν δὲν ἔχω γ

δείχνετε περὶ τῆς ἀρρώ

ἀλλ' ἐπιθυμῶ γὰ δεῖχνω

τῆς ἡμετέρας φυγῆς, ὅπ

δοῦλων ἡμῶν. Καὶ ἔπ

κάμωμεν τοῦτο; Δεῖξ

τὸν Παῦλον· εἰσάγαγε

λεστον τὸν Ἰωάννην· ἄκ

νά κάμνη ὅστις οὕτως

λουσιν εἰπεῖ, καὶ δὲν δ

δὲν ἀπέθανον, ἀλλὰ ζῶ

εἰς Ματθ. Ἰομιλ. οὐ'.

Τὸ Ἐξάρτετον τῶν

Σύριοι, καὶ Αἰγύπτου

Αἰθίοπες, καὶ μυρία

τὴν ἰδίαν αὐτῶν γλῶσσαν

νοῦ εἰσαχθέντα δόγμα

βαροὶ γὰ φιλοσοφῶσι.

ὅτι θέατρον αὐτοῦ ἔστι

Τὰ δόγματα τούτου εἰ

φαινότατα. Διὰ τοῦτο

τοὺς κατὰ τὴν οἰκου

μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας

ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς γυναῖ

λεγόμενα ὅλα εἶναι φο

Θυιλ. 6. Τοῦ. Η΄.

Συμφέρει γὰ προμελετῶν

σκομένην περικοπὴν τῶν

ἀμελῶν αἰ προφάσεις.

Μίαν χάριν θέλω

πρὶν ἐγγίξω τὰ εὐαγγ

μὴ μοῦ ἀρνηθῆτε τὴν
 τι καὶ ὀχληρὸν σᾶς
 θάνοντα μόνον θέλει
 μενον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐ
 πολὺ πλέον εἰς ἐσᾶς.
 μου ἀπὸ σᾶς; Τὴν περ
 ῆ καὶ τὸ σάββατον,
 λίων, τὴν μέλλουσαν
 ταύτην νὰ λαμβάνη ἐ
 τούτων τῶν ἡμερῶν κα
 καὶ νὰ τὴν ἀναγινώσκ
 τηρῆ πολλάκις μετὰ ἀ
 καὶ νὰ ἐξετάζη αὐτὰ
 μὲν εἶναι σαφές, τί δὲ
 νεται ἐναντιολογικόν,
 ὅλα ἐν γένει διερευνῆ
 τὴν ἀκρόασιν. Διότι
 θέλει εἶσθαι ὄχι μικρὰ
 καὶ εἰς σᾶς· ἐπειδὴ ἡμ
 πολὺν κόπον εἰς τὸ γό
 μένων τὴν δύναμιν, δ

προσφκειωμένην με
 δὲ με τὸν τρόπον τ
 καὶ διορατικώτεροι,
 γον, οὐδὲ πρὸς τὴν
 γὰ διδάξετε ἄλλους.
 τῶρα οἱ περισσότεροι
 καζόμενοι (ἐνταυτῷ
 Γραφῆς) λόγια, καὶ
 λεγόμενα, καὶ ὀλόκλη
 τοῦτο, δὲν θέλουσιν
 Διότι, ἵπῳ εἶναι δυ
 τὰ λεγόμενα ἐκ παρ
 τὸν ὀλίγον τοῦτον κα
 Ἐάν δὲ τιγὲς προ
 φροντίδας, καὶ τὴν
 τὰ πολιτικά καὶ ἰδ
 τοῦτο δὲν εἶναι μικρῶ
 κλόγωνται ἀπὸ τόσων
 γὰ ἶναι διαπαντὸς τ
 βιωτικά, ὥστε μηδὲ
 χωσιν εἰς τὰ πάντων

ταῦτα εἶναι ἀφορμὴ
τυρήσει κατ' αὐτῶν
καὶ αἰ ἐν τοῖς θεάτρ
ξεις τὰς ὁποίας κάμ
ἵππων τὴν ἀμιλλαν
ἐξοδεύουσιν ἡμέρας
λὺν καιρὸν εἰς τῶν
πότῃ δὲν ἐπροφασίσθ
τὴν εἰς ὑποθέσεις ἀ
εἰς μὲν τὰ εὐτελεῖ εἰς
καὶ ἐμπορεῖτε γὰρ ἔχ
δὲ γείνη χρεία γὰρ πρ
τόσον πλέον περιττὰ
σᾶς φαίνονται ταῦτα
ὀλίγον τι τοῦ καιροῦ
εἰς αὐτά. Καὶ ἐνόη
εἶναι τοιαύτη, ἵπῳς
γὰρ βλέπετε τὸν ἥλιον
Προφασίζονται οἱ τ
ἀλογώτατον, ὅτι δὲν
μὲν τοὺς πλουσίους γ

πρτεινώμεθα περὶ τῶν
 ὁῦν δὲ πολλοὶ τῶν π
 συνεχῶς κάμνουσιν
 τοὺς ἐρωτήσῃ εὐχα
 τὰ ὄργανα τῆς τέχνης
 γέλλεται, πλήρη καὶ
 ποδίζῃ μυριοτρόπως
 εἶναι ἄτοπον, ἐκεῖ μ
 ἀλλὰ νὰ πράττωσι
 αὐτοὺς ἐμπόδιόν τι
 ὁὲ ν' ἀπολάβωσι το
 ρωνται τὸ πολυάσχο
 καὶ ἂν ᾔνοι τινὲς το
 ἐκ τῆς ἐνταῦθα γενο
 νὰ μὴ ἀγνοῶσι μηδ
 φαῖς διαλαμβανομέν
 ἀδύνατον, δικαίως σ
 ἔρχονται ἐνταῦθα μ
 ν' ἀκροασθῶσι τὰ λε
 σι μόνον κατὰ συνή
 εὐθὺς ἐπιστρέφουσιν

τινες ἀπομείνωσι, ἢ
ἀναχωρησάντων, π
μόνον κατὰ τὸ σῶμ
μιλ. ιά. Τόμ. Η'. σ

Δὲν ἀρκεῖ ἡ ψιλή ἀ

Τὰ ὀνόματα καὶ τ
κείμενα, ὁ Θεὸς δὲν
ἀλλὰ μετὰ πολλῆς
μὲν μακάριος Δαβὶδ
Ψαλμῶν αὐτοῦ τὸ,
νοιξὸν τοὺς ὀφθαλμο
θαυμάσια (τὰ) ἐκ τοῦ
τον καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
ὅτι πρέπει καθὼς
σοφίαν, καὶ μᾶλλον τ
μεθα αὐτήν. Καὶ ὁ
Ἰουδαίους νὰ ἐρευγῶ
τρέπει ἐπὶ πλεόν εἰς

εἰπεῖ οὕτως, ἂν ᾔτο
 της ἀναγνώσεως νὰ
 οἶς ποτὲ ἤθελεν ἐρ
 καὶ τὸ πρόχειρον, ἀ
 μετὰ πολλῆς ζητήσε
 το καὶ λέγει ὅτι α
 μένος, διεγείρων ἴμ
 δὲ εἶπομεν, διὰ νὰ
 ὡς ἔτυχε τῶν Γραφ
 κριθείας πολλῆς. (—
 Τόμ. Η'. σελ. 84).

Τί χρειάζεται νὰ παρ
 τὸ ἀληθὲς τῶν Γρ
 τῶν πνευ

Λαλεῖ δὲ (ὁ Ἰωάν
 τὰς ἰδέας, θέλων κ
 ἀπὸ ταπεινά. Ταῦτα
 τρέχουμεν ἀπλῶς τ
 ἀλλὰ καὶ τὸν σκοπ
 σθέγειαν τῶν ἀκροατ

ταῖς γὰρ παρατηρήσασθε
Διδάσκαλοι ἔλα ὡς ἐπι-
παιτεῖ τῶν ἀσθενῶν
τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος
λαλῆσαι ὡς πνευματικῶν
λα ὑμᾶς ἐπότισα,
γάρ,» λέγει, «ὡς πνευματικῶν
νάμην δέ.» Πῶς; ὅτι
ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ἐπι-
σωσιν. Οὕτω καὶ
μεγάλα τινὰ τοὺς μαθη-
σαν ἔτι ἀρχετοὶ γὰρ
διατρίβει τὸ περισσό-

Ἔτι ἄναγκη λοιπὸν
ἀκριβείας. Διότι τῶν
εἶναι ὅπλα πνευματικῶν
μεν γὰρ προσαρμοσώμεθα
πλίσωμεν καλῶς τοὺς
τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἰσχυ-
ρῶς ὠφελήσωσι τοὺς δεχ-
ὑποθέσωμεν ὅτι εἶναι

φαλαία, καὶ ἄσπιδες,
 τις τὰ ὄπλα ταῦτα,
 ριθάλη εἰς τοὺς πόδας
 τὸ πρόσωπον, ἀντὶ τούτου
 ἄς μὴ βάλῃ ἔμπροσθεν
 φιλονεικῆν γὰρ τὴν
 ἄραγε θέλει ὠφελῆσαι
 τούτων, καὶ μάλιστα
 το εἶναι πασιδὸν
 τῶν ὄπλων, ἀλλὰ δὲ
 ρίζοντος γὰρ τὰ μετὰ
 ἐπὶ τῶν Γραφῶν. Ἄρα
 αὐταὶ μὲν θέλουσιν
 αὐτῶν δύναμιν, ἀλλὰ
 ὠφελήσει.

Ταῦτα διαλεγόμεθα
 ἰδίαν καὶ δημοσίαν,
 διότι σὰς βλέπω ὅτι
 σηλωμένοι εἰς τὰ βίβλια
 εἰς τὸννειρόν σας δὲν
 τὴν ζωὴν ἡμῶν ἀμελῶμεν

ἀγωνιζόμενοι, δὲν ἔχο
καταγέλαστοι γινόμεθα
Ἰουδαίοις, καὶ παρ' α
εἰς τ' ἄλλα ἀμελεῖς ὄν
αὐτὴν ὀκνηρίαν, δὲν
γίας ἄξιον τὸ γινόμεν
βιωτικὰ ἕκαστος εἶνα
καὶ οἱ μετερχόμενοι
πολιτικὰ πράγματα ὀ
ναγκαῖα καὶ πνευματ
στεροὶ τὰ μὲν πάρεργ
ἴσα δ' ἔπρεπεν ἀπὸ
ἀναγκαιότερα, ταῦτα
εἶναι. Ἡ δὲ ἐξεύρεται
διὰ τοὺς πρώτους ἀν
καὶ διὰ ἡμᾶς; Ἡ δὲν α
ὅτι, « Ταῦτα δὲ εἰς ν
οὺς τὰ τέλη τῶν αἰ
τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς
τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν; »
μιλ. λ'. Τομ. Η'. σελ.

Εἰς τὸν νοῦν πρέπ
λόγ
Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ
τάζομεν, ἀλλὰ καὶ
ἔτυχε διακείμεθα.
μεν. Διότι ἑτίς ἐξ
οἰκίαν του ἔλαβε
χειρας, καὶ διεξῆλ
νησε τὴν Γραφήν;
λογήση τοῦτο. Ἄλ
θέλομεν εὐρεῖ εἰς
βιβλία δὲ οὐδαμοῦ
ὀλίγους, καὶ οὔτοι
τοὺς μὴ ἔχοντας, ἐ
θέτουσι διαπαντὸς ε
σπουδῇ εἶναι περὶ τ
καὶ τὸ κάλλος τῶν
ἀνάγνωσιν. Διότι οἱ
τοῦ γὰ ὠφεληθῶσι κ
ἀλλὰ καταγίνονται
ἐπίδειξιν πλούτου κ

τῆς κενοδοξίας ἢ ὑπε
νένα γὰ φιλοτιμῆται,
ἀλλ' ὅτι ἔχει (βιβλία
γράμματα. Καὶ εἰ
αἱ Γραφαὶ δὲν ἐδό
μόνον εἰς βιβλία ἀλ
καὶ εἰς τὰς καρδίας
εἶναι Ἰουδαϊκῆς φι
δηλαδὴ μόνον εἰς τὰ
ἡμᾶς δέ, οὐδὲ κατ' ὅ
ἀλλ' « ἐν πλαεὶ καρδί
Ταῦτα δὲ λέγω ο
ἀποκτᾶ τις βιβλία μ
λεύω, καὶ εὔχομαι σφ
νων καὶ τὰ γράμματα
φέρωνται εἰς τὸν νοῦ
οὕτως αὐτὸς μὲ τῶ
Διότι ἐὰν εἰς οἰκίαν,
δὲν θέλει τολμήσει γὰ
μᾶλλον δὲν θέλει ἐγ
νοήματα περιφέρουσα

κατ' αὐτῆς δαίμων
 λοιπὸν τὴν ψυχὴν
 ἔχων ταῦτα πάντ
 τῆς γλώσσης. Διότ
 πόνη καὶ καλῆ δαίμ
 ἀνάγνωσις ἀγιάζει,
 τὴν χάριν. Ἐπωδ
 γράμματα. Ἄς τὰ
 καὶ ἄς κατασκευάζ
 διὰ τὰ τῆς ψυχῆς
 εἶναι τὰ ἀναγινωσκ
 μετὰ πολλῆς τῆς πρ

Ταῦτα πάντοτε
 λέγων. Διότι ἕπῳς
 θήμενοι εἰς τὴν ἀγ
 καὶ τὰ ὀνόματα τῶ
 καὶ τὰ γένη, καὶ τ
 τῆς ἐνεργείας, καὶ
 γέλλωσι καὶ αὐτῶν
 καὶ τὴν κακίαν· οἱ
 ἐξεύρωσι μηδὲν τῶ

ἀγνοῶσι καὶ αὐτῶν τ

‘Υπόμν. εἰς Ἰωάν.

187—188).

Ἰίποτε δὲν εἶναι

Καθὼς εἰς τοῦ χρυ

ὑποφέρει τίς τῶν π

ραβλέψη οὐδὲ τὴν μ

ὅτι πολὺν πλοῦτον ἐ

ἐν ταῖς θείαις Γραφ

παρατρέχωμεν ἰῶτα

πρέπει γὰ διερευνῶμα

ἐλέχθησαν πάντα, κα

ἐν αὐταῖς. (— ‘Υπόμ

Η’. σελ. 206).

Τὸ ἀπὸ τῆς
« λέγει αὐτῷ ὁ
σθαι; ἀπεκρίθη αὐ
ἄνθρωπον δὲ οὐκ
ὑδωρ, βάλῃ με εἰ
Ε΄. 6, 7).

Μέγα εἶναι τῶν
διαρκῆς ἢ ἐξ αὐτῶ
κτύων ὁ Παῦλος ἔλ
εἰς νοουθεσίαν ἡμῶν
τῶν αἰώνων κατήντ
καὶ τῆς παρακλήσε
ἔχωμεν. Διότι παντ
τὰ θεῖα λόγια » ὡ
τις νὰ σβέση, εἴτε ἐ
χρημάτων τὸν ἔρωτα
νὰ καταφορονήση, εἰ
καρδίαν, καὶ νὰ στῆ
τὰς ἐμπορεῖ πολλήν
ὅτι, ἴ ποῖος ἀπὸ τοῦ
νίαν, ἢ ἀπὸ τοὺς κ

σου, ἀναγνοὺς τὸ π
 λάθει πολλὴν παρη
 ὕκτῳ ἔτη μένων οὐ
 καθ' ἕκαστον ἔτος ἄ
 ἑαυτὸν δὲ κρατούμεν
 οὕτως ἡμέλησε καὶ
 νον ἢ διὰ τὰ παρελ
 πρὸς τὸ μέλλον ἀνε
 καταρρίψη. (— Ὑπὸ
 Τομ. Η'. σελ. 211).

Ἐκ τῶν Γραφῶν γρε
 ὕπλα καὶ τὴν οὐν
 « Οὐδὲ τὸν λόγον
 ὑμῖν » τουτέστι, τὰς
 τὸν νόμον, τοὺς πρὸς
 τάξεν αὐτὰ, ἀλλ' ὁμο
 ὁὲν μὲ πιστεύετε. Διό
 λέγωσιν αἱ Γραφαὶ, ὅτι
 καὶ σεις δὲν πιστεύετε,

ἀπεμακρύνθη ἀπὸ
σθεσεν, ὅτι «Ὁ γὰρ ἀ-
οὐ πιστεύετε.» Ἐπι-
λοιπὸν ἐμαρτύρησεν
σαμεν τὴν φωνὴν α-
Γραφάς· ἐκεῖναι γὰρ
ἐμοῦ· » δεικνύων

Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν,
καὶ καθοπλιζώμεθα
καὶ τὴν δύναμιν.

θεόπνευστος, λέγει,
λίαν, πρὸς ἔλεγχον,
δείαν τὴν ἐν οἰκίᾳ
θεοῦ ἄνθρωπος, π-
τισμένος. (— Ὑπομ-
Η΄. σελ. 240—1).

Τὰ τῆς Γραφῆς χρεια-
σθῆναι Πολλῆς προσοχῆς
τοῖς τὰ πνευματικά·
ἀρκεῖ πρὸς σωτηρίαν
λόμεθα αὐτά. Διότι
μέγα δύναται γὰρ ὡς
αὐτὰ παρέργως καὶ
λοι συμβῆ τοῦτο εἰς
πλειοτέρας σπουδῆς
τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς
εἰς τὰς Γραφάς, δὲν
λήν ἀνάγνωσιν, ἀλλ'
ἔρευναν. Διότι δὲν εἰ-
φάς· ἀλλ' ἐρευνᾶτε τὰ
αὐτοῦ λεγόμενα ἔχρη-
καθότι συμφέρον ἐκρη-
ραδῶση ἐσκιασμένα εἰ-
προστάζει αὐτοὺς τῶν
κριθείας, διὰ γὰρ δυνα-
βάθει κειμένα. Διότι ο-
τοῦ ἐπιπολαίως, οὐδ'

νειαν· ἀλλὰ κείνται
 πολύ. Ὅστις δὲ ζη
 ζητῆ μετ' ἀκριβείας
 οὐνηθῆ γὰ εὔρη τὸ
 ἀφοῦ εἶπεν, «Ἐρευγ
 «ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐ
 Δὲν εἶπεν, ἔχετε ἀ
 ἐκέρδαινον τίποτε μ
 τες γὰ σωθῶσιν ἀπ
 ῆσαν ἔρημοι ἀπὸ π
 εἶναι τοιοῦτον. — « Δ
 Δὲν νομίζετε ὅτι εἶν
 ταύτας ἐνδυναμόνομ
 εἶναι αἱ μαρτυροῦσα
 λετε γὰ ἔλθετε πρ
 αἰώνιον. — Δικαίως
 διότι αὐτοὶ δὲν ἤθελ
 χῶντο εἰς τὴν ψιλῆν
 εἰς Ἰωάν. Ὅμιλ. μά

20 Ἀδύνατον εἶναι γὰρ
 καὶ ἐπὶ τῶν ἀπορροῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἀπορροῶν

25 Ἄν λοιπὸν οὕτως
 ἀκριβείας καὶ οὐχὶ
 αὐταῖς γὰρ ἐπιτύχωμεν

Ἐάν δια παντός δια
 καὶ βίον χρηστὸν εἶ
 ὄρα σκληρὸς ἂν ᾔηνα
 νος· καὶ τίποτε ἂν δ
 ρούς, τὸν καιρὸν δ
 καὶ λάθει ὠφέλειαν
 ὥστε γὰρ τὴν αἰσθαν
 Διότι, ἐάν ὅστις ἔρχε
 ται εἰς τοιαῦτα ἔργα
 θέλη, μέρος τῆς εὐ
 ἔρχεται εἰς τὴν ἐκκλι
 νᾶται ἀργία, οὕτως
 ται προθυμία. Καὶ
 γεμάτος, καὶ ἀκάθαρτ
 ἐδῶ διατριβήν. Ἄλλὰ
 ἀκούω καὶ δὲν πρά

κέρους· νὰ ἐλεεινολογήσῃς οὗτος ὁ φόβος οὗτος. Ἐὰν στενάξῃ κάμνεις, θέλεις ἐξάπνὰ πράττης. Διότι οἱ τὶς μετὰ τοῦ Θεοῦ, γόμενον, νὰ μὴ κερδο

Ἐκροαζόμενός τις νάζει πολλάκις, καὶ

Ἄς προσέχωμεν λοιπὸν τοί· καὶ, ἂν οὐχὶ ἄλλο στον ἄς μᾶς γίνωνται ἄς μεταχειριζώμεθα·

βιβλίον, θέλεις ἴδει κε

Ἐὰν δὲ ἐπιμείνης

θέλεις εὐθύς διαπτύσ

καταγελάσει ὅλα τὰ ἐ

τίποτε δὲν θέλεις ψηφ

ὅτι οὔσα τέκτονος ἐκ

γένειαν ἔγεινε τοῦ

πένης ἐὰν ᾔσαι, δὲν

νίαν, μαθὼν ὅτι τὴν
σχύνθη ὁ τοῦ κόσμου
γίζόμενος, δὲν θέλεις
νεκτῆσαι, δὲν θέλεις λα
θέλεις εἶσθαι μᾶλλον
καταφρονήσει τὸν πλο
θέλεις ἐξορίσει ὅλα
αὐτὸν κείμενον ἐπὶ φ
νά βάλλης εἰς τὸ π
οὔτε νὰ κάμης εἰς τὴ
ρένδετον. Καὶ ὅταν
οὔδὲ εἰς τὰς ἐκ τούτω
άρπαγὰς θέλεις ὁδοῦ
τις νὰ κεδῆση, τὰ ὅ
τὸ παρὸν λεπτομερῶς
ζουσιν ὅμως ὅσοι ἔλαθ
καλῶ καὶ βιβλία ν' ἀ
τὰ νοήματα νὰ μανθά
νὰ τὰ ἐγγράφετε. Διό
δὲν προσεῖχον, ἐπροσ
θλία ἀπὸ τὰς χεῖρας

χειρας δὲν τὰ βάλ
 ἐνῶ πρέπει νὰ τὰ ἐ
 (— Ὑπόμν. εἰς Ἰω
 σελ. 313—314).

Ἡ Γραφή μᾶς ἐνισ
 ὄντως Ποιμένας

Δικαίως ἐκάλεσεν
 φάς. Διότι αὐται μᾶς
 ὄν, καὶ ἀνοίγουσι τῆ
 μνουσι πρόβατα, αὐτ
 ἀφίνοουσι τοὺς λύκους
 Διότι καθὼς θύρα τις
 σιν εἰς τοὺς αἰρετικο
 ἡμᾶς ἀσφαλεῖς εἰς ὄλ
 ἀφίνοουσαί μας νὰ πλ
 ραν ταύτην δὲν ἀφήσε
 μεν εἶσθαι εὐκολοκυ
 Διὰ ταύτης θέλομεν
 μένας ἀπὸ τοὺς μὴ πο

εἰς τὴν αὐλήν; Προ
 ἐκείνων πρόνοϊαν.
 τὰς Γραφὰς, ἀλλ'
 κήπτει εἰς ἑαυτὸν
 οὗτος εἶναι κλέπτη
 συμφωνεῖ μὲ τὸν
 εἰς μέσον; Διὰ το
 θαίους, α' Ερευνάτε
 Ἰωάν. Ὀμιλ. γθ'. Τ

Ἡ τῶν Γραφῶν ἀρ
 μέτρου πλεονεξί

Ὡς ἀπὸ πῦρ τι π
 ποτε γὰ στήσωμεν τ
 αὐξάνομεν τὴν ὀργή
 ταῦτα αἰσχύνομαι κ
 ταξὺ μὲν τῶν Ἑλλήν
 ματα, μεταξὺ δὲ ἡμ
 ταῦτα. καὶ ἂν εὐρω
 ταῦτα, ἄλλοι ὅμως

βασκανίαν, καὶ τῶν
 γὰ εὖρη τις καθαροί
 εἶναι διότι δὲν σὺν
 φάρμακα παρὰ τῶν
 εἰς αὐτὰς μετὰ κ
 στεναγμοῦ, ἀλλ' ἀπλ
 ρήσωμεν. Διὰ τοῦ
 βιωτικῶν πραγμάτων
 ζει εἴτι κέρδος ἔγεινε
 ἐπιθέσει φάρμακον
 δέσει μετ' ἀκριβείας,
 παραιτήσῃ τὴν πλη
 κονιορτὸν, καὶ εἰς ἔ
 δυνάμενα γὰ τὴν βλο
 τίποτε δὲν θέλει ὡ
 ἀσθένειαν τῶν φαρ
 αὐτοῦ ἀμέλειαν. Τοῦ
 ὅταν εἰς μὲν τὰ θεῖα
 εἰς δὲ τὰ βιωτικὰ
 διηγεκῶς. Διότι οὕτω
 καὶ γίνονται ἄκαρπα
 Ὅμιλ. πδ'. Τομ. Η'

Ἐλέγχονται οἱ προφασί-
νοις ἐν ἀναγνώσκῃ

Πολλοὶ τῶρα καὶ
δὲν γνωρίζουσι τὰ λε-
γόμενα ἐν ἀγορᾷ, καὶ ἐπὶ ἀ-
εὖς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν
πράττετε οὕτω. Διό-
ποτὲ βιβλίον εἰς τὰς
μᾶλλον παρὰ τὸ βιβλί-
τῶν εἶναι ἢ τῶν

Ἀκούσατε καὶ φρί-
οὐ διάκονος, καὶ με-
Πρόσχωμεν, καὶ τοῦ-
νή, τὴν ὁποίαν οὗτος
τῆς ἐκκλησίας, καὶ οὐ-
ἀρχίζει ὁ ἀναγνώστης
σαίου· καὶ οὐδὲ οὕ-
προφητεία οὐδὲν ἀνθ-
νεῖ εἰς τοὺς ἀχροα-
ριος, καὶ οὐδὲ οὕ-
Φοβερὰ τινα διηγεῖται

τως ὑπάρχει ὁ πρεσ
 ται οἱ πλειότεροι; Π
 γνώσκονται. Τοῦτο μ
 χιστον ἐὰν ἐγνωρίζε
 δὲν ἔπρεπε κατ' οὐ
 σεκτοί. Ἐπειδὴ καὶ
 αὐτὰ γίνονται, καὶ
 Ἰποῖα τολμᾶς νὰ εἴ
 τὰ ὀνόματα τῶν π
 τρέπεσαι νὰ λέγῃς
 εις, ἐπειδὴ πάντοτε
 μὴ ἐξεύρησι δὲ μήτε
 σκομένων, καὶ μάλισ
 Διότι σὺ αὐτὸς ὡμολ
 ἂν ἐγὼ ἔλεγον, προ
 σου, σὺ ἔπρεπε νὰ
 οὐχὶ εἰς τὴν ἰδίαν σο
 δὲν γουθετεῖς τὸν υ
 εἰπεῖ, Πάντοτε τὰ σ
 ἄραγε στοχασθῆ ὕβρ
 κὸν νὰ μὴ λέγωμεν

αὐτὰ καὶ τὰ ἐδεικνύον
 δὲ, οὐδὲ τότε ἤθελεν
 τῆ. Ἰὶ εἶναι ἴσον τοῦ
 εἰς ἐκεῖνον γράφων ὁ
 τῆ ἀναγνώσει, τῆ πα
 ἀδύνατον εἶναι γὰ ἐξανα
 νόημα. Εἶναι πηγῆ, ἦτ
 εἰς Πράξ. Ὅμιλ. εἴ. Τ

Ἐκ τῶν Γραφῶν δ
 ἐπιτήδεια ε

Παράκαλῶ καὶ δεο
 νον γὰ ἔρχησθε εἰς τῆ
 θάνοντες ἰατρικόν τι τῶ
 ναχωρῆτε εἰς τὸν οἶκον
 παρὰ τῶν Γραφῶν ὁμο
 κατάλληλα ἰατρικά. Π
 τις θυμώδης; Ἄς πρ
 τῶν Γραφῶν, καὶ θέλε
 ἰσορίαν ἢ εἰς παραίνεσ

ἅλ' Ἀπὸ τῶν Γραφῶν
 δίων αὐτοῦ πληγῶν
 πορῆτε ὅλας ἐνταυτα
 ἀποπλύνετε σήμερον,
 θέλετε ἀποπλύνει τὸ
 δὲ, καὶ περὶ ἐξομολο
 γης, καὶ περὶ ἐπεικεῖ
 καὶ περὶ πάντων θέλ
 λά. Διότι ταῦτα πάν
 σίαν ἡμῶν, λέγει. Ἰ
 πρὸς νοουθεσίαν ἡμῶν
 μεν ὡς πρέπει νὰ προσ
 Ὀμιλ. κθ'. Τόμ. Θ'

Περὶ τῆς ἀγ

Μέγα κακὸν εἶναι τ
 πτόμεθα συνεχῶς ἀπ
 ἔπρεπε νὰ ὠφελώμεθ
 λάκισ φύσιν ἔχοντα
 καὶ ἀφανίζουσι, ἐπει

τῶν χρῆσιν οἱ αὐτὰ μὴ
 δυνάμενα νὰ φυλάξωσι
 γὰ τὰ περιβάλλοντα, διαφ
 αῖτιον εἶναι, ὅτι ζητοῦν
 τὸ ὄφελος τῆς ψυχῆς
 μᾶλλον παρά τὸ ἰδικόν
 μὲν ὑστερέωσιν πολλάκις
 λόμεν ὑποφέρει νὰ
 οὐδὲ καταπίπτουσιν, ὡς
 μῶνας. Περὶ δὲ τῆς
 φροντίδος μας· ἀλλὰ καὶ
 αὐτῆς σηπόμενα, καὶ
 ροφήν, τίποτε δὲν μοι
 ἀπὸ πόσον σκότος γέμ
 εἰς Πράξ. Ὁμιλ. λδ'.

Ἐπιτομὴ τῶν ἐπιτομῶν

Ἐπιτομὴ τῶν ἐπιτομῶν
 Ἐπιτομὴ τῶν ἐπιτομῶν
 Ἐπιτομὴ τῶν ἐπιτομῶν

Συνεχῶς ἀκούων τῶν
 Παύλου ἀναγινωσκομένων

ὅσα δις, πολλάκις δὲ
 ἐπιτελῶμεν μνήμας
 ἀπολαύων τὴν πνευ-
 πνοῦμαι, καὶ θερμαίν-
 ζων τὴν φίλην μοι φ-
 νεται ὅτι τὸν φαντά-
 πω διαλεγόμενον· λυ-
 ἄνδρα τοῦτον δὲν γ-
 νὰ τὸν γνωρίζωσιν·
 τινές, ὥστε μηδὲ τῶ-
 φῶς νὰ μὴ ἐξεύρωσι
 ἀπὸ ἀμάθειαν, ἀλλ'
 ὁμιλῶσι συνεχῶς μὲ
 καὶ ἡμεῖς ὅσα ἐξεύρω-
 τὰ γνωρίζομεν δι' εὐ-
 ἀλλὰ διότι συνεχῶς
 τὰ συγγράμματα τοῦ
 ὄραν πρὸς αὐτὸν κλί-
 νων οἱ ἀγαπῶντες ἐ-
 λοι πάντες, ἐπειδὴ
 γων· τὸ ὁποῖον καὶ

ἔλεγεν εἰς τοὺς Φι
καιόν ἐστι τοῦτο φ
χειν με ἐν τῇ καρδί
μου, καὶ ἐν τῇ ἀποκ
γελίου.» ὥστε καὶ ο
νά προσέχητε εἰς τῆ
θέλετε χρειασθῆ. Δ
τοῦ Χριστοῦ, ὁ λέγ
κρούετε, καὶ ἀνοιγῆ
« Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ π
μένων με ἡμᾶς ἀν
καὶ ἄρσενος ἐπιμέ
καὶ διὰ τοῦτο δὲν ὀ
τὸν κόπον τοῦτον·
λάβετε τὰ ἀπ' ἀλλή
σην· δεῖξατε σπουδῆ
ἀκρόασιν, ὅσην ἠθέλε
τὴν συλλογὴν. Καὶ
μεν ἀπὸ ἑσᾶς τόσην
δώσητε, εἶναι εὐχά
νήθησαν τὰ μυρία

Γραφῶν· ἐντεῦθεν
 σεων πολλή βλάβη,
 ἐντεῦθεν οἱ ἀκερδεῖς
 ρημένοι τὸ ἥλιακόν
 γὰρ περιπατῶσιν ὀρθῶς
 πρὸς τὴν ἀκτῖνα τῶν
 ταῖ γὰρ ἀμαρτάνωσι
 ριπατοῦντες εἰς σκότος
 γὰρ μὴ συμβῆ, ἅς ἀν
 τὴν λάμψιν τῶν ἀπο
 ὑπὲρ τὸν ἥλιον λάμ
 τοὺς ἄλλους ἅπαντα
 δασκαλικὸν λόγον. (—
 Ῥωμ. Ἐπιστ. Ἑρμη

Ἐλπίδα καὶ ὑπο
 Ἐγράφησαν δὲ
 ἡμεῖς. Ἐδῶ δὲ τοῦ
 εἰς τὸ γὰρ ὑπομένω
 Ἄσσα προεγράφη,

γράφη· ἵνα διὰ τῆς
 σεως τῶν Γραφῶν
 σι, διὰ γὰρ μὴν ἐγ
 ναι οἱ ἀγῶνες ἔσω
 μούμενοι καὶ παρη
 γὰ δεικνύωμεν ὅπο
 νῆ, γὰρ μένωμεν ἐπ
 τα εἶναι κατασκευα
 πομονῇ τῆς ἐλπίδο
 ὅποια καὶ τὰ δύο
 Ἐπειτα πάλιν ἐτρέπ
 γων, ὅτι ὁ Θεὸς
 ρακλήσεως δόξη ὑμ
 λήλοις, κατὰ Χριστὸν
 πρὸς Ῥωμ. Ὁμιλ. γ

Κάνεν μέρος τῶν

Καὶ ἂν δὲν ἦναι
 ἡμῶν, ἡμεῖς ἄς προ
 ἄς δεικνύωμεν ὅτι

οὐδὲ μάταιον προ
Διότι ἐὰν οἱ ἀσπα
χρησίμευον, οὐδ' ἤ
στολήν, οὐδ' ἤθελε
γραφεν. Εἶναι ὁμο
χαῦνοι, καὶ ἀνάξιοι
νον ὀνόματα, ἀλλὰ
μίζωσιν ὅτι εἶναι π
τὸν Ἰησοῦν, καὶ ὁ
Παλαιὰν πολλοὶ ἀπ
λον· καὶ προβαίνοντ
ρᾶς ταύτης συνηθεί
Νέας. Ἀλλὰ τούτου
σαρρικῶς ζῶντας, ὅ
τις φιλοσοφίας ἐρασ
άσεως φίλος, ἃς ο
κεῖνα τῆς Γραφῆς
ἀνώφελῶς καὶ ματα
ρουμεῖ πολὺ τὸ κέρ
«Ταῦτα πάντα τύπο
ἐγγραφή.» Διὰ τοῦτ

θεον, «Πρόσεχε τῶν
 παρακινῶν αὐτὸν ἐν
 ἀνάγνωσιν, ἄνθρωποι
 ὥστε καὶ δαιμόνια
 γείρη. (— Ἐρμην. ἐν
 σελ. 745).

Περ

Τὸ νὰ εὐρίσκεται
 κιθώτιον, δὲν εἶναι
 ματαιὸν Εὐαγγέλιον πα
 κρεμάσης Εὐαγγέλι
 δὲν θέλεις ὠφεληθῆ
 πρὸς Κορινθ. Α'. Ὁ

Καθεὶς χρεωστέϊ νὰ

φρονήμα

Μὴ περιφέρωμεν
 ἀλλ' ἄς ἐξετάζωμεν
 δὲν εἶναι ἄτοπον,
 πιστεύωμεν εἰς ἄλλ
 μεν καὶ νὰ λογαριά
 τικῶν) πραγμάτων
 ρασυρώμεθα ἀπὸ τ
 μάλιστα ἔχοντες ὅλα
 μονα, καὶ κανόνα,
 φασιν; Διὰ τοῦτο
 ν' ἀφήσετε τί φρονε
 ὁ δεῖνα, καὶ νὰ ἐξε
 Γραφῶν, καὶ ἀφοῦ
 τοῦτον νὰ διώκωμε
 τύχωμεν ἀγαθῶν.—

Β'. Ὁμιλ. ιγ'. Τομ.

Περὶ τῶν ἐ

Διὰ νὰ γενώμεθα
εἰς ἄλλους χρήσιμοι
(τὸν Παῦλον) εἰς
τούτου τὰ συγγράμ
Διοτι οὕτω θέλομεν
ἀπαλλαχθῶμεν, καὶ
μεν, καὶ τὰ ὑποσχ
μεν.— (Ἑρμ. εἰς τὴν
Τόμ. Γ'. σελ. 588.)

Γὰ παιδία πρέπει

Ἰθέλεις νὰ γένη ε
χῆς ἀνάτρεφέ τον “
ρίου.» Μὴ νομίσης τ
τάς θείας Γραφάς. Δ
σει, τὸ “Τίμα τὸν π
σου.» ὥστε τοῦτο γ
τοῦτο εἶναι διὰ τοὺς

τὸν κάμει μοναχόν;
 ναχός. Χριστιανὸν
 μάλιστα ἔχουσι ἀνο
 φικὰ διδάγματα, καὶ
 εἰς ἐκείνην τὴν ἡλικίαν
 Αὐξάνεται δὲ ἡ ἀνοσι
 συγγραφέων τὰ ποι
 τοὺς ὑπ' αὐτῶν θανα
 παθῶν δοῦλοι ὡς ὅ
 ταν ἀποθνήσκῃ ὑπὲρ
 θύῃ, καὶ ἄλλα πολλὰ
 ἀζεταὶ τὰ φάρμακα.

Διότι πῶς δὲν εἶναι
 εἰς διδασκαλεῖον νὰ
 καὶ πάντα νὰ πράττῃ
 παιδεία καὶ νοῦθεσία
 φώμεν; Διὰ τοῦτο ἡ
 καρποὺς, ἀνατρέφοντ
 κολάστους, ἀπειθεῖς,
 λοιπὸν τοῦτο, ἀλλ' ἀ
 ου Παύλου τὴν συμ

μεν, «ἐν παιδείᾳ καὶ
δύσωμεν ὑπόδειγμα
ἡλικίας γὰρ ἐνασχολοῦνται
ἀνάγνωσιν. Φεῦ! ὅτι
μίζομαι ὅτι φλυαροῦν
παύσει γὰρ κάμνω

Ἔθλα πρέπει γὰρ μὲν
τῶν παίδων, καὶ τοῦ
δεῖα καὶ γουθεσία

Διδάσκων τὸν υἱὸν
δεῖαν τὴν ἐξωτερικὴν
κτήσει χρήματα, δὲ
ὅσον ἐὰν διδάξῃς αὐτὸν
γὰρ καταφρονήσῃ τὰ
μηδὲ αὐτὸν πλούσιον
εἶναι οὐχὶ ὁ πολλὰ γὰρ
πολλὰ περικυκλωμένον
μηδενός. Τοῦτο παῖδ
οὗτος εἶναι ὁ μέγιστος
γὰρ τὸν καταστήσῃς
διδάγματα, καὶ γὰρ

φρόντισον πῶς νὰ τὸ
δόξαν τοῦ βίου τούτου
τερος καὶ ἐνδοξότερος
πλούσιος δύναται νὰ
τὶς ἀπὸ διδάσκαλον,
τῶν θείων λογίων. Μὴ
βίον μακρὸν, ἀλλὰ πό-
τητον. Τὰ μεγάλα χ
κουε τὸν Παῦλον λέ
παιδεία καὶ νουθεσία.

Μὴ νομίσης ὅτι μ
τούτων τῶν ἀπὸ τὰς
μάλιστα χρειάζονται
τες νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὸ
τὴν ἔντεχνον τοῦ πλο
θερνήτην, καὶ τὸ πλήρ
ζεται ἐκεῖνος ὅστις π
ὅστις διαπαντὸς θαλα
κὸς, καὶ ὁ μοναχός. Ο
μένα εὐρισκόμενος, ζ
θερόν ἀπὸ πᾶσαν ἀνε

τὸς εἶναι ἐν τῷ
 εἰς τοῦ ὠκεανοῦ τ
 μίας ἐνοχλούμενος
 ὅθεν ἐξαιρέτως
 διδασκαλίας οἱ εἰς
 καθότι καὶ πλειοτέρ
 νειν ἔχει οὗτος πα
 μάθης, καὶ ἐν τῷ κ
 τηδειότερος.

Τοιούτους λοιπὸν
 παῖδας, ὥστε νὰ δύν
 καὶ νὰ μὴ ξενίζωντ
 τοὺς ἐκτρέφωμεν «
 ρίου,» καὶ πολὺς ὁ
 ἡμᾶς. (— Ὑπόμν. εἰ
 Τόμ. ΙΑ΄. σελ. 159-

Πρὸς τοὺς κρίνοντες

Διὰ τοῦτο εἰς μὲν
εἵμεθα πικροὶ ἐξετασθέντες
τελῶς δὲν ψηφίζομεν
Γραφάς, δὲν διδασκόμεν
(Ἰπόμ. εἰς τὴν πρὸς
σελ. 272.)

Ἀφθόνως πρέπει νὰ ἐγνώσθωμεν
τὰ θεῖα Λόγια — συμφωνητικὰ
ματικά. — ἐλέγχοντα
χορούς.

«Ὁ λόγος τοῦ
πλουσίως» τουτέστιν
τα, ἢ παραίνεσις, εἰς
ναί τίποτε ἢ παροῦσα
γαθά. Διότι ἐάν ταῦτα
δυσχερῆ δὲν θέλομεν
ὑμῖν πλουσίως,» λέγει,
ἀλλὰ καὶ μὲ πολλήν

κοσμικοί, καὶ ἐπιφο
πῶς προστάζει καὶ
τὰς γραφάς· καὶ ὅχ
λά μετὰ πολλῆς ἐπι
χρήματα πλούσιος δὲ
καταδίκην, ἡὕτως ὁ
φίας πλουτῶν, θέλει
μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅλα
ἐκείνον εὐκολώτερα.

ας τὴν διάλυσιν, ἀνά
ται καὶ νὰ ἐλέγχεται
κίς, δὲν θέλει δυνηθ
εἶναι οὕτω. Διότι δὲν
γισμοὺς, ὅταν χρειασ
εὐαρέσων, ἀλλὰ μένει
νεσιν τοῦ μακαρίου τοῦ
Χριστοῦ ἐν ὑμῖν ἔστι
κεῖτω,» καὶ «πλουσία
τες καὶ νοουθετοῦντες

Μὴ περιμείνης ἄλλ
για τοῦ Θεοῦ. Κανεί

Διότι ὁ ἀνθρώπινος
 πτει πολλά καὶ διὰ κε
 κούσατε, παρακαλῶ, ἴ
 σατε βιβλία, φάρμακα
 ἄλλο δὲν θέλετε, ἀπο
 λης διηνεκεῖς, τὴν Κο
 λων τὰς Πράξεις, τὰ Ι
 κύτταξον εἰς αὐτὰ ὡ
 θε ἐκεῖθεν παρηγορία
 ἂν ἦναι θάνατος, ἂν ἦ
 Μᾶλλον δὲ μὴ κυττα
 ἔχε τα ἐπὶ τῆς διανο
 κακῶν αἵτιον, ἢ ἄγνο
 δπάγομεν εἰς πόλεμ
 νὰ σωθῶμεν; εἶναι εὐχ
 των, οὐχὶ δὲ καὶ χω
 ἐπάνω μας.

Ὅλα κρίπτετε ἐπὶ
 ἄνδρες) ἔπρεπε γὰ μα
 ναῖκες ἀπὸ σᾶς, τὰ τ
 νετε εἰς ὑμᾶς. Διὰ

«Διδάσκοντες,» λέγει
τοὺς ψαλμοῖς καὶ
καῖς.» Παρατήρει καὶ
να μὴ γίνεταί βαρετ
κόπον, καὶ εἶναι πο
νησεν εἰς ἱστορίας, καὶ
καὶ να τέρπης τὴν ψ
να ὑποκλέπτῃς ἀπὸ
γει, «καὶ ὡς πνε
κα τραγῳδία καὶ
σας, καθὼς οἱ μάγε
χορευταί. Ψαλμὸν δὲ
μάλιστα δὲ καὶ φαίν
χλευασία, καὶ γέλωσ
ἔλα. Διότι εἰς ὅποιον
οὔτον φέρει τὸν κα
άλμυραν, τιοὔτον·
πάλιν ὁμοιον. Οὕτω
Διδάξον αὐτὸν να ψ
ἀπὸ φιλοσοφίαν γέ
σύνης εὐθύς· μάλλον

νά μὴ συναναστρέφεται
αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ
πρὸς Κολοσ. Ὁμιλ. θ.

Τὸν θεῖον λόγον χρεὼν
ὡς κυβερνήτην εἶναι

Μεταχειριζόμενοι ὡς
φάσ, ἅς ἀναπετάσωμεν
* Ἄν. εἰς ταύτας πλείους
μας παρασταθῆ ὁ λόγος
λυμβῶμεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους
Διότι ἴ. εἰς τίνα τῶν οὐκ
ρασταθῆ κυβερνήτης;
δουλος, καὶ τὸ νά μὴ
λείπη ὁ κυβερνήτης.
ρις κυβερνήτου, τρέχοντες
καὶ τὰ δύο, ἴ. ποία σκεπάζωμεν
λοιπὸν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ ἅς βαίνωμεν ἐπὶ τὸν
ἀπὸ τὴν ἱεράν ἀγκυρα
Θεσσαλ. Α'. Ὁμιλ. ζ'

Ἐλέγχονται
 γούντες
 ; Διατί νὰ ἐμβαί
 τισ, ἐὰν κἀνένα δὲν
 φάνισεν ὄλα καὶ διέ
 ὀμιλητοῦ ; Ἐπὶ
 νήθη αὕτη ἢ χρε
 λίας ἀνάγκη ; Ὅλα
 ναι σαφῆ καὶ εὐθέο
 νερά. Ἐπειδὴ
 τοῦτο καὶ ταῦτα
 ποίαν τάχα κομπο
 ἀλλ' ὅμως ἐπέστρεψ
 δὲ Πέτρος ὁ ἀγρο
 λέγει, τῶν θείων Γ
 τί δὲν ἐξεύρεις ; μή
 Λατινιστί ; μήγαρ
 σως ; ; Δὲν εἶναι Ἐ
 Ποῖον ἀσαφές, εἶπε
 σαφῆ ἀράγε τὰ ἐξεύρ
 νον τὰ ἀσαφῆ νὰ μα

χουσιν ἐν ταῖς Γρα-
 τῶν. Ἄλλὰ δὲν δύνου-
 ναι ταῦτα καὶ λόγια
 ἡμέραν τὰ αὐτὰ ἀκο-
 ῦν τὰ θεάτρα δὲν ἀκού-
 οῦσιν δὲν βλέπειν
 τα ὅλα δὲν εἶναι τὰ
 ἀνατέλλει πάντοτε ὁ
 μεταχειριζόμεθα τὰς
 ῥωτήσω, ἐπειδὴ λέγει
 ἐκάστην ἡμέραν· εἴτε
 εἶναι ἢ ἀναγνωσθεῖσο
 ποστόλου, ἢ ποίας
 ὅμως γὰρ τὸ εἶπης, ἀλ-
 παράξενα. Ὅθεν, ὅταν
 σης τὴν ἀμέλειάν σου
 ὅταν δὲ ἐρωτηθῆς, φ-
 ποτὲ ἀκούσει. Ἄν ἦν
 ἐξεύρης· ἀλλὰ σὺ τὰ
 τὰ παρόντα, θρήνων
 εἰς Θεσσαλ. Β'. Ὅμιλ

·Η ὑπεροχὴ το

Εἰς ὅλα ἄς εὐχα

τουῦτον εἶτε κατ' ἐκ

τὰ δύο εἶναι χρή

ἀπὸ μῖσος ἢ ἀποστ

τίδα καὶ εὐνοϊαν.

φθς τὰ ἱερὰ γράμμα

της ἡλικίας ἔμαθες τ

ματα ὀνομάζει τὰς

τράφης, ὥστε καὶ διὰ

ρεὰ ἢ πίσις, καὶ κατ

ὅτι ἡ ῥίζα κεῖται ε

πολὺν, καὶ τίποτε

Ἄφροῦ δὲ εἶπε, «τὰ

«τὰ δυνάμενά σε σο

νουσι νὰ πάθης τι

σιν οἱ πολλοί. Διότ

ὡς πρέπει νὰ τὰς

μένων δὲν σκανδαλί

ναίως, τινὰ μὲν πα

εἰς τὸ ὀκατάληπτον
 τινῶν δὲ ἐξεύρων καὶ
 παραδείγματα ἐν ταῖς

Ἐάν ἀκούωμεν τὰς
 ρεῖ καὶ παραδείγματα
 νά σε,» λέγει, «σοφίσα
 φαὶ μᾶς βάλλουσιν ὅτι
 πρακτέα. (— Ὑπόμνη
 μιλ. ἡ. Τομ. ΙΑ'. σε

—
 —

Πολλὰ ἀκονόμησεν
 Γραφαὶ—ἡ τῶν θε

Κάνεις δὲν θέλει
 Διότι ἐὰν προσείχοι
 περιπέσει ἡμεῖς εἰς
 ἀπατωμένους ἢ θέλο
 ρει ἐκ τῶν κινδύνων
 της οὐχὶ μόνον εἰς
 ἀλλὰ καὶ τὸν παρα
 ἀπὸ τῶν πολεμίων

θερώση. Τώρα δὲ τ
ὕπάρχουσι. Γραφαὶ
γιον ἔκαμε τόσας ο
λαχθῶσι. Καὶ παρ
διὰ νὰ μάθητε τῆ
λανθρωπίαν. Ἐνέπν
σῆν, ἐνεχάραξε τὰ
τεσσαράκοντα ἡμέρα
ἄλλας τόσας, ὥστε
δὲ ταῦτα ἔστειλε π
ρία δεινά. Ἐπῆλθε
κατέκοψαν, ἐκάησαν
εἰς ἄλλον ἄνδρα
θέση, τὸν Ἐσοδραν
θῶσιν ἀπὸ λείψανα.
σε νὰ ἐρμηνευθῶσιν
τα· τὰς ἡρμήνευσαν
τὰς δέχεται· οἱ Ἄπο
βλους· ἔκαμε σημεῖ
Ἐπειτα ἰτί; Μετὰ
Ἄπόστολοι ἔγραψαν,

«Ἐγράφη πρὸς νοθεύ-
των αἰώνων κατήντη
«Πλανᾶσθε μὴ εἰδότη-
λος πάλιν ἔλεγε, καὶ
παρακλήσεως τῶν Γ
Καὶ πάλιν, «Πᾶσα
φέλιμος.» καὶ, «Ὁ
ἐν ὑμῖν πλουσίως.»
νόμον αὐτοῦ θέλει
Καὶ ἀλλαγῶ πάλιν
να εἰς τὸν νόμον
«Πόσον γλυκὰ εἶναι
γάμου!» δὲν εἶπεν,
εἰς τὸν λάρυγγά μου
εἰς τὸ στόμα μου.»
λεις μελετᾶ εἰς αὐτ
γεσαι, ὅταν καθίζης,
το καὶ ὁ Παῦλος γρά-
γεν, «Ἐν αὐτοῖς ἴσθ
λα μυρία ἡδύνατό τι
δμως ὕστερον ἀπὸ το

δὲν ἐξεύρουσιν οὐδὲν.

Διὰ τοῦτο δὲν γίνονται οὐδὲν χρήσιμον. Ἄλλοτε ἰσχυρὴ τὴν στρατιωτικὴν τοὺς νόμους τοὺς νόμους τῆς πόλεως νὰ γνωρίσῃ τὴν κληρονομικήν ἐπιστήμην, ἢ τι ἄλλο τὸς νὰ μαθηθῆναι τὰς ἐπιβλέπομεν νὰ πράττῃ τὰς ἐπιβλέπομεν ἐνῶ ἡ ἐπιστήμη πολλήν. Ἐπειδὴ δὲ τὴν ἀζομένην διδασκαλίαν λέγοντα, «Ἐλθετε, τὸν βουλομένου τοῦ Κυρίου θεοῦ ἡμῶν πρὸν διδασκαλίαν χρῆσθαι.» Ἐπειτα λέγει, «Ἔτι θέλει ζωὴν;» Ζωὴν λέγει, «Παῦσον τὴν γλῶσσαν σου ἀπὸ τοῦ λέγειν τοῦ κακοῦ, καὶ πράξῃς τὴν ἀλήθειαν, κυνήγῃς αὐτήν.

! Ἄρα ἐξεύρετε τίς
Ἱστοριογράφος, ἢ Ἄ
Δὲν τὸ πιστεύω, ἐ
οὔτοι πάλιν, ἐάν φέρ
τὸ αὐτὸ μὲ σᾶς θέλου
τὸ αὐτὸ τοῦτο ῥητὸν,
«Λέσθητε, καθαρίσθητε
ἀπὸ τὰς ψυχὰς σας ἐ
μάθετε νὰ πράττητε
σιν, παῦσον τὴν γλῶσ
με ἀγαθὸν, μάθετε
πεις ὅτι διδασκαλίαν
νος μὲν λέγει, «Τὸν φ
διδάξει.» οὔτος δὲ, «
! Ἐξεύρετε ἄρά γε ποῦ
τὸ πιστεύω, ἐκτὸς ὅλ
ἐβδομάδα σᾶς ἀναγινά
ἀναγνώστης ἀφοῦ ἀ
ναι τὸ βιβλίον τοῦ
Ἄποστόλου, ἢ Εὐαγ
λέγει, ὥστε γὰ σᾶς

καὶ ὄχι νὰ γνωρίζε
καὶ τὴν αἰτίαν τῶν
εἶπεν. Ἄλλὰ τὰ πά
τα ματαίως· διότι ἐ
εἰς τὰ βιωτικά, κα
ποτε δὲν σᾶς μέλει.
σᾶς ἐκθαίνουσιν ὡς
ἐκεῖ δυσκολία. Ὁ
τὴν βασιλείαν τοῦ
στεθήσεται ὑμῶν· »
ρόντος βίου θέλουσι
τὰ τοῦ μέλλοντος.
τάξιν, καὶ ζητοῦμεν
γῆς, ὡς ἐὰν ἤθελον
θήκη. Διὰ τοῦτο δ
ἐκεῖνα. Ἄς ἐξυπνήσ
τῶν μελλόντων ἀγα
καὶ τὰ τοῦ παρόντος
πόμν. εἰς τὴν πρὸς
σελ. 89—91).

τοῦ Χριστιανισμοῦ δὲ
 φιλοσοφίαι· Ποῦ εἶναι τὰ τοῦ
 καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις;
 ἀλιέων, καὶ σκηνοπο
 μόνον· ἀλλὰ καὶ εἰς τ
 καθὼς ἠκούσατε σήμ
 φωτεινότερα. Καὶ Σκ
 ρομάται, καὶ Μαῦρο
 αὐτὰ τῆς οἰκουμένης
 μεταφράσαντες ἕκαστο
 σαν τὰς θεοπνεύστο
 Ἐκεῖνα, λέγω, τὰ ὅπ
 τῶν ἐφάντάσθησαν οἱ
 σοφοί, οἱ τὰς μακρὰς
 τῆς βακτηρίας σπρώ
 ἀπαντῶντας, καὶ σεί
 χας, δεικνύοντες οὐ
 ἀνθρώπων πρόσωπα.
 ἡμέτερα, οὐδὲ στέκει
 σωφροσύνην ἢ ἡμετέρ

Ἐκεῖνοι μὲν, μήτε δυνάμενοι να σπουδάζουσι γὰ φα γλωττίαν, καὶ μὲ τ λέξεων συμπλοκάς, λωπίσματα, καὶ μὲ ημέτεροι δὲν εἶναι. ὁλα ταῦτα, καὶ ρίψ σίαν, παριστάνουσι νῶντες τὴν γλῶσσ λιέπειαν· ἀλλὰ φιλο τὴν δύναμιν, καὶ ἀ κατοικοῦσαν χάριν ἐπίδοξιν, καὶ μὲ τ θειαν.

Διὰ τοῦτο ἐσαγή μόνον, ἀλλὰ καὶ τή νον, ἀλλὰ καὶ τὴν θ νον, ἀλλὰ καὶ τὰ ὄ δάση· οὐχὶ τὴν ἑ βάρβαρον· οὐχὶ τοῦ

ΤΩΝ

καὶ τοὺς εἰς ἐσχάτην
ἀλλὰ καὶ γυναῖκας
καὶ νέους. Δὲν ἐστάθη
προέβησαν καὶ περὶ
εἰς τὴν ἰδικήν μας
αὐτὸν τὸν ὠκεανὸν, καὶ
των τὰς βαρβαρικὰς
Νήσους. Καὶ ὅπου λ
τῶν ἀλιέων τὰ ὄν
περιφερόμενα, οὐχὶ
μιν, ἀλλὰ διὰ τοῦ
τις πανταχοῦ τοὺς πρ
ιδιώτας σοφωτέρους
γραμματάτους, καὶ τοῦ
τοὺς κάμνει εὐτονωτέ
λογογράφους, καὶ ἀπὸ
χθεῖσα Γόθων ἀναγν
θου προσομιλήσαντος.

Τ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ

Ἡ ἀρετὴ τῶν Ἐπιστολῶν
Ἱερεῖς δὲν πρέπει νὰ
Λαϊκοί.

Ἡ ψυχὴ τοῦ μὴ ἀναγινώσκοντος
ἀζει γῆν χέρσον— τὸ
νὰ τὸ ψυχικὸν κάλλος

Οἱ Κοσμικοὶ ἔχουσι πλῆθος
σεως τῶν Γραφῶν

Χρεῖα νὰ ἀποκτῶμεν

Ἡ ἀγία Βίβλος συνεγράφη
γνώσκῃ ἕκαστος δι' ἐπιμέλειαν
σπουδάζοντας αὐτὴν
εἶναι μέγα κακόν.

Ἡ Γραφή εἶναι πηγὴ
Αἱ Γραφαὶ εἶναι καὶ
στότεροι.

Οὐδὲ τὰ ἀπλούστατα ἔργα
ἀσφαλές νὰ παρατρέψῃ

Διατί αἱ Γραφαὶ δὲν εἶναι

Τὰ Παραγγέλματα τοῦ Θεοῦ
νὰ γράφονται εἰς τὸ βιβλίον

Ἡ Γραφή παρέχει πολλὰ ὅφελος

Ἡ ἐκ τῶν Γραφικῶν ἀποκρίσεων

Ἡ Δύναμις τοῦ ἀκροατοῦ

Τῶν Εὐαγγελίων ἢ ἡ

Παράδεισος Τρυφῆς ἐστὶν

Ἐνάγκησις, καλλήτερος
 ἀμῶς τοῦ Θείου Παρά-
 δεισος ἔχει Πηγὴν —
 φηνίζεται ἡ Ἀνάγκη
 Ἐναγκώσεως . . .

Ἐὐ ἀμελῶν τῆς ψυχῆς
 ἄξιος νὰ λέγεται Ἐνάγκη
 Μόνοι οἱ ἐπιμελεῖς ἀνα-
 τὸ ἐξαιρετοῦ . . .

Δὲν ἀρκεῖ ἡ ψιλὴ τρυφή
 Καὶ ψιλὴ πρόσρησις ἀνάγκη
 Ἐπιτίμησις τῶν μὴ ἐργασ-
 οῖ φιλόπονοι δὲν παρα-
 κῶν Λογίων . . .

Τῶν Θείων Λόγων ἡ γὰρ
 Αἰ Γραφαὶ παραβλάσκον
 Αἰ Γραφαὶ ὁμοιάζουσι
 Ἐὐ κίνδυνος τῶν μὴ δεχ-
 σκαλίας . . .

Ἐὐ ψυχὴ χρειάζεται τρυφήν . . .

Περὶ τῶν Πνευματικῶν
 Ἐὐ συνομιλία ἡμῶν . . .

Ἐὐ τῶν Γραφῶν ἡ Ἐρευνή-
 τησιν πολυτίμων λίθων
 Ἐὐ σωματικῆς τροφῆς μὴ
 Ἐὐ εἰς τὴν Πνευματικὴν

Ἡ ἀσφάλεια τῶν μελε
Αἱ Γραφαὶ εἶναι ἰατρικὰ
Αἱ Γραφαὶ παραβάλλοντο
Τὰ Θεῖα Διδάγματα πρ
τὸν νοῦν.

Δεῖγμα Ἑγείας ψυχικῆς
Πῶς πρέπει ν' ἀκροαζο
Διδαχάς.

Διὰ τὰ καταλαμβάνωμε
ὄχι σοφίαν ἀνθρωπίνην
ἀποκάλυψιν.

Τὸ ὄφελος τοῦ παρατηρεῖν
βειαν — πρέπει γὰ ἐρε
σκάπτοντες εἰς μεταλλε

Προφάσεις διὰ τὴν ἀμέλ
Γραφῶν ἀναιροῦνται.

Προτροπὴ εἰς ἐπιμελῆ

Ἡ Ἀτοπία τοῦ παραβλέ
προνοοῦμεθα τόσον δια

Τῶν Γραφῶν τὸ νόημα
τῆς ἐπιφάνειαν — ὁ Θεὸς
πόθον εἰς τὸ γὰ καταλα

Εἰς τὴν πρέπει ν' ἀποβλέπω
Διατί ἐγράφησαν καὶ τὰ κ
τήματα τῶν Ἀγίων.

Εἰς ὅλα τὰ πάθη τῆς ἀν
ἀρμόδιον ἰατρικὸν ἢ Γρα
ως τῶν Γραφῶν ὡφέ
προσέχειν εἰς τὰ ἐπ' ε

Νὰ προσέχωμεν ἀπὸ
 τοῦ Θεοῦ ἢ Ἐκκλησία
 καὶ Ἱατρεῖον ψυχῶν.

Ὁ Θεὸς βοηθεῖ τοὺς μετὰ
 τῶν Γραφῶν τὴν Ἁ
 τοῦτο ἀπὸ τὰ εἰς τὸν

Αἱ Γραφαὶ δὲν ὁμοιάζει

Ἡ ἀσφάλεια τῶν εἰς τὰ

Ἡ Γραφή παραβάλλεται

Μέρη τινὰ τῆς Γραφῆς

Διατί ἐγράφησαν τῶν

Οἱ πατέρες χρεωστοῦσι

γραφικὰς ἱστορίας.

Χρεῖα νὰ μελετῶμεν τ

Αἱ Γραφαὶ προξενούσιν

καλά—τὸ βραχὺ καὶ

πραγμάτων

Πλανῶνται οἱ κρίνοντες

φῆς.

Ἐπρεπε νὰ ζῶμεν τόσον

ζώμεθα τὴν ἀπὸ τοῦ

Τῆς Ἱστορίας τοῦ Χρ

εἶται ἀπὸ τοῦ τρόπου

Τὸ ἐκ τῆς μελέτης τ

Ἐλέγχονται οἱ τῶν Γρ

λοῦντες.

Διατί χάνουσι πολλοὶ τ

ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς Ἐκ

ἐμποδισθῆ τὸ κακὸν

ΤΩΝ ΕΜΓ

‘Ο Χριστὸς δὲν ἀποκλει
μελείας τῶν Γραφῶν
Ποίους πρέπει νὰ κάμνω
αν νὰ λαμβάνωμεν ὅ
Χρεωστοῦμεν νὰ παρατ
τὰς ἀρετὰς.

Εἰς ποίους πρέπει νὰ δε
Τὸ ἐξάριετον τῶν τοῦ
Συμφέρει νὰ προμελετῶ
γινωσκομένην περιχο
ροῦνται τῶν ἀμελῶν
Δὲν ἀρκεῖ ἡ ψυχὴ ἀκρόα
Γραφάς.

Τί χρειάζεται νὰ παρατ
τὸ ἀληθές τῶν Γραφ
τῶν πνευματικῶν ἀμ
Εἰς τὸν νοῦν πρέπει ν
λόγια καὶ νοήματα

Τίποτε δὲν εἶναι περιττὸ
Τὸ ἀπὸ τῶν Γραφῶν κ
’Εκ τῶν Γραφῶν χρεω
ῦπλα καὶ τὴν δύναμιν
Τὰ τῆς Γραφῆς χρειάζο
’Αδύνατον εἶναι νὰ μὴ
καταγινόμενος..

‘Η Γραφὴ μᾶς ἐνισχύει
Ποιμένας ἀπὸ τοὺς Ψ
‘Η τῶν Γραφῶν ἀμέλεια
μέτρου πλεονεξίας κα

Ἐλέγχονται οἱ προφασ
ἀναγινώσκονται ἐπ'

Ἀπὸ τῶν Γραφῶν δύν
τήδεια εἰς ἑαυτὸν ἰα

Περὶ τῆς ἀνοίας τῶν Ι

Ἡ πρὸς τὰ πνευματικὰ
τὴν νόησιν.

Ἐλπίδα καὶ ὑπομονὴν

Κανὲν μέρος τῶν Γραφ

Περὶ ἐλεημοσύνης.

Καθεὶς χρεωστεῖ νὰ λο

φρονήματα ἀπὸ τὰ

Περὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ

Τὰ παιδιά πρέπει νὰ δι

Πρὸς τοὺς κρίνοντας τοῦ

Ἀφθόνως πρέπει νὰ ἐ

ἡμῶν τὰ Θεία Λόγια

βιβλία πνευματικὰ

τραγῳδία καὶ χοροὺς.

Τὸν Θεῖον λόγον χρεωστ

ὡς κυβερνήτην εἰς τοῦ

Ἐλέγχονται οἱ μὲ προφ

ἀμέλειάν των

Ἡ ὑπεροχὴ τοῦ γνωρίζον

Πολλὰ ὠκονόμησεν ὁ Θ

Γραφαί— ἢ τῶν θείων

Τοῦ Χριστιανισμοῦ ὁ θρή

Φιλοσοφίας τὸ ἀνίσχυρ

AKA

00

